

PREDLOG

EVA: 2016-1611-0003

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor Republike Slovenije je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08; ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08; ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09; ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr.; ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10; ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10; ZDavP-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12; ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12; ZDavP-2F), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13; ZDavP-2G), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 90/14; ZDavP-2H) ter Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 91/15; ZDavP-2J).

Vlada Republike Slovenije je na 76. redni seji dne 25. 2. 2016 potrdila Akcijski načrt prioritetenih aktivnosti ministrstev in vladnih služb v letu 2016, v okviru katerega je kot ukrepe, povezane z aktivnostjo izboljšanja poslovnega okolja, določila tudi nadaljevanje aktivnosti za odpravo administrativnih ovir na področju davčnega sistema, povečanje obsega prostovoljnega plačevanja javnih dajatev in izboljšanje učinkovitosti pobiranja javnih dajatev. S predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) se zasleduje uresničevanje navedenih aktivnosti, sprejetje novele zakona pa narekuje tudi potreba po spremembi nekaterih rešitev, in sicer na podlagi spoznanj izvajanja veljavnega sistema, predlogov strokovne javnosti in zavezancev za davek.

Z vidika odprave administrativnih ovir se za določene davčne zavezance, ki so po veljavni ureditvi dolžni sami predlagati obračune prispevkov za socialno varnost, predlaga, da obračun prispevkov za socialno varnost zanje pripravi davčni organ v obliki predizpolnjenega obračuna. S predizpolnjenim obračunom prispevkov za socialno varnost bo davčnim zavezancem oziroma zavarovancem – samozaposlenim osebam, družbenikom, kmetom, ki so obvezno ali prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko zavarovanje, davčnim zavezancem, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic, in ostalim prostovoljno vključenim v obvezno pokojninsko zavarovanje, za katere Finančna uprava Republike Slovenije razpolaga s podatki za določitev zavarovalne osnove, omogočeno lažje izpolnjevanje davčne obveznosti ter posledično znižanje stroškov vodenja računovodstva. Nov institut bo tako vključil vse zavarovance, ki so sami dolžni obračunati in plačati prispevke za socialno varnost in davčni organ zanje razpolaga s podatkom

za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost, torej tudi za zavarovance samozaposlene osebe (če se jim zavarovalna osnova določa na podlagi podatkov iz obračuna davka za preteklo leto, s katerimi razpolaga davčni organ).

V skladu z veljavno ureditvijo mora plačnik davka, kadar je izpolnitev njegove davčne obveznosti določena v obliki obračuna in plačila davčnega odtegljaja, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka. Z namenom izboljšanja likvidnosti zavezancev za davek se s predlogom zakona določa petdnevno podaljšanje roka plačila davčnega odtegljaja, kar bo zavezancem za davek omogočilo večjo likvidnost in plačilno sposobnost in s tem lažje poplačilo davkov in prispevkov.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 27/16) je bila ureditev postopka poenostavljene prisilne poravnave spremenjena tako, da poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek (nov peti odstavek 221. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju), saj zanje veljajo določbe Zakona o davčnem postopku, ki se nanašajo na odlog in obročno plačilo davka. Te po veljavni ureditvi določajo možnost odloga in obročnega plačila davka, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere sam ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, davčnemu zavezancu pa bi odlog oziroma obročno plačilo davka omogočilo preprečitev nastanka hujše gospodarske škode. Odlog oziroma obročno plačilo je davka je mogoče za največ 24 mesecev oziroma v 24 mesečnih obrokih, razen v primeru preventivnega finančnega prestrukturiranja, v okviru katerega lahko davčni organ dovoli plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju. S predlogom zakona se po vzoru možnosti, določenih za preventivno finančno prestrukturiranje, tudi za davčne zavezance, ki bodo izvedeli finančno prestrukturiranje svojih terjatev postopku poenostavljene prisilne poravnave, predvidi možnost poplačila davčnih obveznosti v največ 60 mesečnih obrokih, s čimer se uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

S predlogi se sistemsko prenovi obrestovanje v vseh fazah (ne)izpolnjevanja davčnih obveznosti na način, da se obrestna mera povišuje s fazo neizpolnjevanja obveznosti. S spremembami višine obresti se spodbuja davčne zavezance k prostovoljnemu izpolnjevanju davčne obveznosti in zagotavlja davčno pravičnost.

Z namenom večje učinkovitosti davčnega inšpekcijskega nadzora se poenostavljajo postopki davčnega inšpekcijskega nadzora. Spremembe zagotavljajo pravno varnost davčnega zavezanca, saj ne spreminjajo njegovih pravic in pravnega položaja.

S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Določitev izvetja določene višine prejemkov iz davčne izvršbe, upoštevajoč znesek, ki davčnemu dolžniku, njegovim družinskim članom oziroma članom za katere je dolžan skrbeti, zagotavlja minimalne pogoje za preživetje. Nedvoumno se določa, da veljajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke tudi za samostojnega podjetnika posameznika

S predlogom zakona se v pravni red Republike Slovenije prenašajo Direktiva Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2015/2376), Direktiva Sveta 2015/2060/EU o razveljavitvi Direktive Sveta

2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2015/2060) in Direktiva Sveta 2016/XX/EU o spremembi Direktive 2011/16 /EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja. Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi implementacijske določbe veljavnega Zakona o davčnem postopku, saj se je zaradi sprejetja Direktive 2014/107/EU, ki je spremenila Direktivo 2011/16/EU, razširila obvezna avtomatična izmenjava podatkov na več vrst dohodkov v skladu s svetovnim standardom, ki zagotavlja celovit pristop k avtomatični izmenjavi in ima na splošno širše področje uporabe od razveljavljene direktive. S tem se odpravi zahteva po nepotrebnem dvojnem poročanju.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlog zakona uvaja rešitve za poenostavitev postopkov pobiranja davkov in zmanjšanje administrativnega bremena davčnih zavezancev:

- predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost in
- pet dnevni zamik roka plačila davkov in prispevkov.

S predlogom zakona se za primere poenostavljene prisilne poravnave uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

S spremembo višine obresti za prepozno predložitev davčne napovedi in davčnih obračunov se spodbuja davčne zavezance k prostovoljnemu plačevanju davčnih obveznosti. Določitev višine obresti je odvisna od teže nespoštovanja predpisov oziroma neizpolnjevanja davčnih obveznosti. S spremembami višine obresti za prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna se spodbuja davčne zavezance k prostovoljnemu izpolnjevanju davčne obveznosti in zagotavlja davčno pravičnost.

Cilj sprememb in dopolnitev določb o davčnem inšpekcijskem nadzoru zasleduje poenostavitev vodenja postopkov davčnega inšpekcijskega nadzora in s tem večjo učinkovitost davčnega organa pri pobiranju davkov.

Cilj sprememb in dopolnitev določb o davčni izvršbi, ki upoštevajo ustavno načelo socialne države pri opravljanju izvršbe, je zagotavljanje eksistence dolžnika, njegovih družinskih članov in drugih oseb, ki jih je dolžnik dolžan preživljati. Z določitvijo pravne podlage za pridobitev zastavne pravice na zarubljenih plovilih in zrakoplovih pa se zasleduje učinkovitost davčne izvršbe

S prenosom Direktive 2015/2376/EU se še dodatno razširja področje avtomatične izmenjave informacij med državami članicami EU, in sicer s sistematičnim pošiljanjem vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, s čimer se želi doseči večja dostopnost za vse države članice, s tem pa tudi preglednost in pravna varnost glede izdajanja vnaprejšnjih davčnih stališč. S prenosom Direktive 2016/XXx/EU se avtomatična izmenjava podatkov razširja tudi na izmenjavo poročil po državah, kar bo pristojnim organom držav članic zagotavljalo celovite in ustrezne informacije o strukturi in politiki transfernih cen ter notranjih transakcij mednarodnih skupin podjetij znotraj in zunaj EU. Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi implementacijske določbe v ZDavP-2, saj se je zaradi sprejetja Direktive 2014/107/EU, ki je spremenila Direktivo 2011/16/EU, razširila obvezna avtomatična izmenjava podatkov na več vrst dohodkov v skladu s svetovnim

standardom, ki zagotavlja celovit pristop k avtomatični izmenjavi in ima na splošno širše področje uporabe od razveljavljene direktive. S tem se odpravi zahteva po nepotrebem dvojnem poročanju.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na enakih načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije,
- načelo materialne resnice,
- načelo sorazmernosti,
- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov,
- načelo tajnosti podatkov.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

1. odprava administrativnih ovir za davčne zavezance,
2. določitev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga
3. sprememba višine obresti za odlog in obročno plačilo davka, prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna, predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave, v primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost,
4. davčni inšpekcijski nadzor,
5. davčna izvršba,
6. drugo in
7. prenos direktive

V nadaljevanju so predstavljene pomembnejše vsebine posameznega sklopa.

I. Odprava administrativnih ovir za davčne zavezance

- a) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost bo določenim skupinam davčnih zavezancev, omogočil lažje izpolnjevanje davčne obveznosti in znatno znižal stroške računovodenja, davčnemu organu pa zagotovil pravilno in pravočasno pobiranje prispevkov.

S predlogom novega 353.a člena se uvaja nov institut - predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. Davčni organ bo sestavil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance prispevkov za socialno varnost, če bodo izpolnjeni zakonski pogoji.

Finančna uprava Republike Slovenije bo izdala vsem zavezancem (zavarovancem) – samozaposlenim osebam, družbenikom, kmetom, ki so obvezno ali prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko zavarovanje, davčnim zavezancem, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic, in ostalim prostovoljno vključenim v obvezno pokojninsko zavarovanje, za katere Finančna uprava Republike Slovenije razpolaga s podatki za določitev zavarovalne osnove, predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. Z uvedbo novega instituta se poenostavlja izpolnjevanje te obveznosti. Na ta način se vzpostavi možnost znižanja stroškov

vodenja računovodstva zavezancem, davčnemu organu pa se zagotovi pogoje za pravilno in pravočasno pobiranje prispevkov za socialno varnost. Za kategorije zavarovancev, ki bodo vključene v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije je od teh zavezancev v letu 2015 skoraj 85 % že uporabljalo eDavke. Od tistih, ki portala eDavki še niso dolžni uporabljati pa je večina takih, ki morajo elektronsko poslovati z državno upravo na drugih področjih, kot so na primer kmetje v zvezi z uveljavljanjem neposrednih plačil.

Za kategorije zavarovancev, ki bodo vključene v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije je od teh zavezancev v letu 2015 skoraj 85 % že uporabljalo eDavke. Od tistih, ki portala eDavki še niso dolžni uporabljati, pa je večina takih, ki morajo elektronsko poslovati z državno upravo na drugih področjih, kot so na primer kmetje v zvezi z uveljavljanjem neposrednih plačil.

Od zavezancev, ki se bodo s predizpolnjenim obračunom strinjali, se predložitev obračuna prek portala eDavki ne bo zahtevala in bo predizpolnjen obračun postal obračun prispevkov za socialno varnost, ki bo tudi izvršilni naslov. Če pa so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni, so zavezanci še vedno dolžni predložiti obračun prispevkov za socialno varnost.

Prav tako ima zavezanec še vedno dolžnost predložiti obračun prispevkov za socialno varnost, če predizpolnjen obračun ni bil do 10. v mesecu za pretekli mesec vročen prek portala eDavki.

- b) S pet dnevni zamikom roka plačila davkov in prispevkov se davčnim zavezancem omogoči lažje plačilo davkov in prispevkov. Zamik velja tudi v drugih primerih plačila davkov z davčnim odtegljajem. S predlagano rešitvijo se tudi poenostavljajo postopki pobiranja davkov, določa enotnejši rok za predložitev davčnih obračunov in plačilo po predloženih obračunih. Lažja uporaba predpisa zagotavlja tudi večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, vpliva na konkurenčnost in prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov. Hkrati predlog omogoča večjo likvidnost.

II. Določitev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga

Davčni organ bo lahko v primerih poenostavljene prisilne poravnave dovolil obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, podobno kot to že velja za primer preventivnega finančnega prestrukturiranja. S tem se rok odplačevanja usklajuje z določbami Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Predlagani način omogoča premostitev likvidnostnih težav davčnemu zavezancu, ki še ne izpolnjuje pogojev za prisilno poravnavo ali stečaj.

III. Predlog spreminja višino obresti za odlog in obročno plačilo davka, prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna, predložitev davčnega obračuna in vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave, predložitev davčnega obračuna znotraj davčnega inšpekcijskega nadzora ter višino obresti, če davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost.

Pri določitvi obresti v zvezi z nespoštovanjem predpisov pri vložitvi davčne napovedi in predložitvi davčnega obračuna se upošteva teža kršitve ter okoliščina, ali je davčni zavezanec kršitev odpravil sam ali pa je kršitev ugotovil davčni organ.

Višina letnih obresti znaša:

- za odlog ali obročno plačilo davka 2 %,
- za predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna na podlagi samoprijave 3 %,
- predložitev davčnega obračuna znotraj DIN (nov institut) 5 %,
- po odločbi, ki jo izda davčni organ v davčnem inšpekcijskem nadzoru 7 %.

S predlagano določitvijo obresti se odpravi nesorazmerje v zvezi s plačilom obveznosti, glede na težo kršitve, kar zagotavlja davčno pravičnost. Davčni organ mora davčnim zavezancem zagotoviti, da sodelujejo pri odmeri davka, po drugi strani pa imajo poleg te pravice tudi dolžnost, da davčnemu organu dajejo resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka. Dolžnost dajanja podatkov je povezana z dolžnostjo govoriti resnico in pošteno uporabo pravic. Z določitvijo predlagane višine obresti, ki se povečujejo glede na težo kršitve in okoliščine, ali je davčni zavezanec kršitev odpravil sam ali pa je kršitev ugotovil davčni organ, se želi spodbuditi davčne zavezance k pravilnemu in pravočasnemu izpolnjevanju davčne obveznosti. Davčni zavezanci, ki ne bodo predložili davčne napovedi ali davčnega obračuna ali ga ne bodo predložili na predpisan način oziroma v predpisanem roku, ali če bodo v davčni napovedi ali davčnem obračunu davka navedli neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke, bodo plačali visoke obresti, če bo izogibanje izpolnitvi davčne obveznosti oziroma nespoštovanje predpisov ugotovil davčni organ v davčnem nadzoru.

Sprememba višine obresti daje davčnim zavezancem priložnost, da izkoristijo institut samoprijave, ki je v primerjavi z veljavno ureditvijo za davčnega zavezanca bolj ugoden.

Višina zamudnih obresti za zamudo plačila in obresti za predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna po izteku zakonskega roka ostane nespremenjena (9 %).

IV. Davčni inšpekcijski nadzor

- a) Če se davčni inšpekcijski nadzor razširi še na druga obdobja ali na druge vrste davkov, davčnemu organu ne bo treba več izdati sklepa o razširitvi davčnega inšpekcijskega nadzora. Davčni organ je glede uvedbe davčnega inšpekcijskega nadzora še naprej vezan na načelo ne bis in idem in določbe o zastaranju pravice o odmeri davka, zato pravna varnost davčnega zavezanca ne bo zmanjšana.
- b) Določi se, da davčni organ po končanem davčnem inšpekcijskem pregledu sestavi zapisnik, ki vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo. Upoštevajoč navedeno spremembo, se črta dolžnost davčnega organa, da že pred sestavo zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru, davčnega zavezanca pisno seznanj z rezultatom davčnega inšpekcijskega nadzora. Davčnemu zavezancu s tem ne bo zmanjšana njegova pravna varnost, saj ima ves čas postopka davčnega inšpekcijskega nadzora pravico in dolžnost sodelovanja, poleg tega pa bo z zapisnikom, na katerega ima pravico podati pripombe, seznanjen z ugotovitvami davčnega organa, ki vplivajo na rezultat davčnega inšpekcijskega nadzora.
- c) Predlog uvaja nov institut – predložitev davčnega obračuna ali popravka davčnega obračuna znotraj davčnega inšpekcijskega nadzora, če mu bo to dovolil davčni organ. Dovolitev je odvisna od tega, ali je davčni zavezanec predložil davčni obračun, ki upošteva ugotovitve davčnega organa, navedene v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru in če je davčni zavezanec plačal davek skupaj z 5 % obrestmi. V tem primeru davčni zavezanec ne bo sankcioniran za prekršek, prav tako se davčni nadzor ne more več ponoviti (ne bis in idem). S tem se varuje pravni položaj davčnega zavezanca.

- d) Če davčni organ ni dovolil predložitve davčnega obračuna, če predložen obračun ne upošteva ugotovitev davčnega nadzora po izdanem zapisniku ali če ugotovljena obveznost iz predloženega obračuna skupaj z zamudnimi obrestmi ni poravnana, se davčni inšpekcijski postopek konča z izdajo odločbe o davčnem inšpekcijskem nadzoru. V tem primeru je davčni zavezanec dolžan plačati višje obresti od poteka roka za plačilo davka do izdaje odločbe. Davčni zavezanec tudi ni ekskulpiran prekrškovne odgovornosti.
- e) Predlog določa, da se lahko davčni zavezanec v 20 dneh po vročitvi zapisnika ali dodatnega zapisnika o inšpekcijskem nadzoru odpove pravici do pripomb na zapisnik iz 140. člena, o čemer mora biti poučen v zapisniku ali dodatnem zapisniku. Predlagan institut odpovedi pravici do pripomb na zapisnik bo skrajšal postopke davčnega inšpekcijskega nadzora, če se bo davčni zavezanec strinjal z ugotovitvami davčnega organa. Če z vidika davčnega zavezanca niso sporne ugotovitve davčnega organa, je davčni zavezanec zainteresiran, da se v izogib teku obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki velja na dan poteka roka za plačilo davka (95. člen ZDavP-2), postopek davčnega inšpekcijskega nadzora čimprej zaključi. Če bo z odločbo ugotovljeno preplačilo davka, je tudi v interesu davčnih zavezancev, da se postopek davčnega inšpekcijskega postopka hitro konča. Davčni zavezanec z odpovedjo pravici do pripomb izgubi pravico, da v primeru vložene pritožbe, postopku z izrednimi pravnimi sredstvi ali postopku pred sodiščem, navaja nova dejstva in dokaze, zato mora davčni organ o teh posledicah poučiti davčnega zavezanca v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru. Odpoved pravici do pripomb na zapisnik za davčnega zavezanca nima pravnih posledic, če v zapisniku ali dodatnem zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru ni bil poučen o posledicah odpovedi.

V. Davčna izvršba

- a) S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, je v davčni izvršbi na njegove denarne prejemke, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, po predlogu pa poleg tega zneska tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči. Takšne omejitve veljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu.

Določitev izvzetja določene višine prejemkov iz davčne izvršbe, upoštevajoč znesek, ki davčnemu dolžniku, njegovim družinskim članom oziroma članom za katere je dolžan skrbeti, zagotavlja minimalne pogoje za preživetje in je enaka kot v Zakonu o izvršbi in zavarovanju.

S predlogom, ki jasneje določa, da veljajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se veljavna ureditev ne spreminja.

Predlagana ureditev zasleduje spoštovanje osebnega dostojanstva in varnosti oziroma zagotavljanje eksistence dolžnika, njegovih družinskih članov in drugih oseb, ki jih je

dolžan preživljati.

S predlogom se določi pravna podlaga, na podlagi katere bo davčni organ pridobil zastavno pravico na zarubljenih plovilih in zrakoplovih. Zastavna pravica se pridobi z vpisom v posebna registra, slovenski ladijski register in v register zrakoplovov Republike Slovenije. Plovila in letala so praviloma večje vrednosti, zato predstavljajo učinkovitejši predmet izvršbe.

VI. Drugo

- a) Določi se, da davčni organ opravi pobot takoj, ko stečejo pogoji zanj. Pobot nastane z dnem zapadlosti obeh obveznosti (obveznosti za plačilo in vračilo).
- b) S predlogom se uredi poenostavljen način podpisovanja odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki jih davčni organ pripravi in izda v elektronski obliki, vroči pa po pošti ali elektronski poti, saj ni potrebna overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, če davčni organ zagotavlja možnosti preverjanje istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvornikom.
- c) Zaradi vključitve KDD v sistem TARGET 2 – Securities, ki predstavlja enotno panevropsko informacijsko platformo za izvajanje poravnav poslov z vrednostnimi papirji, so potrebne spremembe ZDavP-2, in sicer v delu, ki se nanaša na plačnika davka in davčne izvršbe na vrednostne papirje.

Sistem TARGET 2 – Securities ((T2S) je vzpostavil Evrosistem, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka in centralne banke držav članic Evropske monetarne unije. T2S sistem predstavlja enotno panevropsko informacijsko platformo za izvajanje poravnav poslov z vrednostnimi papirji, ki ga upravlja Evrosistem. V njem bodo posamezni lokalni centralni depozitarji (v nadaljnjem besedilu: CSD), med katere spada tudi Centralna klirinško depotna družba, d.o.o., (v nadaljnjem besedilu: KDD), na enotno platformo tehnično prenesli račune vrednostnih papirjev, prek katerih bo potekala poravnava poslov z vrednostnimi papirji, medtem ko bodo ti računi pravno še vedno ostali v domeni CSD. Cilj vzpostavitve sistema T2S je zagotoviti enotno in učinkovito poravnavo poslov z vrednostnimi papirji v centralno bančnem denarju v vsej Evropski uniji, kar naj bi bilo doseženo s pogodbenim prenosom izvajanja poravnav poslov z vrednostnimi papirji s strani CSD ne Evrosistem kot enotnega skupnega zunanjega izvajalca teh poravnav. Zagon tega sistema naj bi zmanjšal transakcijske račune čezmejnih poravnav poslov z vrednostnimi papirji ter obenem pripomogel k razvoju enotnega kapitalskega trga v EU.

VI. Prenos direktive

S prenosom Direktive 2015/2376/EU se zagotavlja transparentnost in učinkovito izvajanje avtomatične izmenjave informacij, ki je pomembno sredstvo v boju proti čezmejnemu davčnim goljufijam, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju. Področje avtomatične izmenjav informacij na področju obdavčenja se tako razširja na sistematično pošiljanje podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih. V predlogu zakona se tako določa nabor informacij, ki jih zagotavljajo in pošiljajo pristojni organi držav članic, roki za pošiljanje in način izmenjave informacij. S predlogom zakona se prav tako določa obveznosti glede izmenjave davčnih stališč in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, ki so bili izdani ali spremenjeni v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2016.

S prenosom Direktive 2016/xxx/EU se področje avtomatične izmenjave podatkov v skladu s sklepi Evropskega sveta nadalje razširja še na poročila po državah, da bi se preprečile davčne goljufije, davčne utaje in agresivno davčno načrtovanje. Davčni organ potrebuje celovite in ustrezne informacije o strukturi in politiki transfernih cen ter notranjih transakcij mednarodnih skupin podjetij znotraj in zunaj EU. Na podlagi teh informacij se bo lahko odzval na škodljive davčne prakse. Mednarodne skupine podjetij bodo morale tako v poročilu vsako leto za vsako jurisdikcijo, v kateri poslujejo, navesti podatke o višini prihodkov, dobiček pred davkom ter plačani in obračunani davek od dohodkov, nadalje tudi število zaposlenih, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček in opredmetena sredstva, navesti pa bodo morale tudi vse osebe znotraj skupine in poslovne dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo. Zaradi zmanjšanja administrativnega bremena obveznost poročanja velja le za mednarodne skupine podjetij, katerih letni konsolidirani prihodki presegajo 750.000.000 EUR.

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi implementacijske določbe v ZDavP-2, saj se je zaradi sprejetja Direktive 2014/107/EU, ki je spremenila Direktivo 2011/16/EU, razširila obvezna avtomatična izmenjava podatkov na več vrst dohodkov v skladu s svetovnim standardom, ki zagotavlja celovit pristop k avtomatični izmenjavi in ima na splošno širše področje uporabe od razveljavljene direktive, hkrati pa določa, da v primeru prekrivanja področja uporabe prevlada Direktiva 2014/107/EU. Še vedno sicer ostajajo primeri, v katerih bi se uporabila le razveljavljena direktiva, ki pa so posledica razlik v pristopu med obema direktivama ter različnih posebnih izjem. V teh omejenih primerih bi uporaba razveljavljene direktive privedla do dvojnih standardov poročanja, kar je povezano z dodatnimi stroški, ki pa so večji od koristi, ki bi jih imeli z ohranitvijo dvojnega poročanja, zato je bilo poročanje po slednji odpravljeno.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ob upoštevanju predvsem osrednjega cilja, ki je poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma zmanjšanje administrativnega bremena zavezancem za davek in večja preglednost davčnega postopka, se predvideva, da predlagane rešitve v noveli zakona tako ne bodo imele posledic na javnofinančne prihodke.

Ocenjuje se torej, da predlog zakona ne bo imel nobenih finančnih posledic za državni proračun.

Predlog zakona tudi ne bo imel finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predvidena finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta Finančne uprave RS na proračunski postavki 2848.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in pravu Evropske unije

Splošna ureditev

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja Zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice in dolžnosti zavezancev, ter kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi vse določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij ter vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek. Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek.

Uradne osebe davčnega organa morajo pri opravljanju nalog upoštevati določbe, ki se nanašajo na davčno tajnost. K varovanju davčne tajnosti pa so zavezani tudi vsi zaposleni (izvedenci, pomočniki ...), ki so zaradi opravljanja svojega dela seznanjeni s podatki o zavezancih in njihovih obveznostih ali s posameznimi akti oziroma postopki pri organu. Podatki, ki so po zakonu davčna tajnost, se smejo razkriti le, če je to potrebno v davčnem monopolnem ali finančno-kazenskem postopku, če je tako določeno z zakonom ali če je razkritje v javnem interesu oziroma če tisti, na katerega se podatki nanašajo, da pisno soglasje, s katerim dovoljuje razkritje podatkov.

Obresti in kazni

Če je bilo plačilo davka odloženo, ker je bila vložena pritožba, se obračunajo obresti po letni obrestni meri Narodne banke, povečani za 2 %, pri čemer se obresti ne obrestujejo, obresti do 50 EUR pa se ne obračunajo. Od 1. januarja 2012 dalje so do obresti v isti višini upravičeni davčni zavezanci v primeru, da je bilo pritožbi ugodeno in v pritožbenem postopku odmerjena nižja davčna obveznost glede že plačanih davkov (tim. pritožbene obresti). Če je bilo plačilo davka odloženo in je davčna obveznost dokončno ugotovljena, se obračunajo obresti po letni obrestni meri Narodne banke, povečane za 4,5 %, če višina odložene davčne obveznosti presega 750 EUR.

Če davčni obračun ni vložen pravočasno, lahko davčni organ izreče kazen v višini 5 % dolgovanega davka, razen če davčni zavezanec dokaže, da prepozna predložitev ni bila njegova krivda. Če odlog plačila davka ni bil zahtevan ali odobren, se v primeru nepravočasnega plačila odmerjenega davka izreče kazen v višini 2 % dolgovanega davka. Druga kazen v višini 1 % se odmeri od neplačanega zneska, če se davek ne plača v roku 3 mesecev, in tretja kazen v višini 1 %, če je zamuda daljša od 6 mesecev. Kazni pod 50 EUR se ne zaračunava.

Če se davek od dohodka fizične osebe odmeri po 1. oktobru leta po davčnem letu, na katerega se odmera nanaša, in če so predhodna plačila davka (akontacije) nižja od odmerjene davčne obveznosti, se zaračunajo zamudne obresti, v višini letnem obrestno mero Narodne banke, povečani za 2 %, za obdobje do izdaje odmerne odločbe. Zamudne obresti se lahko določi za največ 48 mesecev in se jih ne obračuna, če ne presegajo 50 evrov.

Če se davčne obračuni ne vlagajo pravočasno ali če zavezanec ne želi razkriti relevantnih informacij, lahko davčni organ izreče prisilno globo v višini do 5.000 evrov.

Odgovorne osebe odgovarjajo za davčne prekrške za podjetja, če so sankcije posledica krivdnega ravnanje posloводства podjetja in jih podjetje ne plača.

Davčni nadzor

Davčni organ izvaja tri vrste nadzora: naključni davčni nadzor, nadzor specifičnih dejavnosti in nadzor, ki je sprožen zaradi odločitve davčnega organa za opravo pregleda izpolnjevanja obveznosti. V okviru naključnega nadzora lahko davčni organ kadarkoli pregleda poslovne knjige in dokumente davčnega zavezanca, ki je zavezan k vodenju poslovnih knjig. Nadzor navadno obsega računovodsko obdobje od zadnjega pregledanega poslovnega izkaza do obdobja, ki se nanaša na zadnji predloženi obračun. V primeru nadzora je davčni zavezanec dolžan sodelovati z davčnim organom ter predložiti zahtevano dokumentacijo in podatke.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja zakon, ki velja od začetka leta 1987, ko je Nemčija izpeljala korenito davčno reformo.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki plača davčno obveznost. Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da lahko davčni organ terja od vsakega od njih izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla oziroma prenehala, vendar le do višine premoženja zapustnika oziroma osebe, ki je prenehala. Davčni zavezanec je dolžan davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti obsegajo vse obveznosti davčno aktivnih in pasivnih subjektov. Osnovna obveznost aktivnih subjektov je podrobno spoznavanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju je skupna za aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, kot tudi za pasivne subjekte, ki so dolžni dajati točne podatke, na podlagi katerih se lahko predpisi pravilno uporabljajo.

Vse pooblaščen osebe davčnega organa in osebe, ki so na določeno delovno mesto postavljene le za določen čas, morajo varovati davčno tajnost. Podatki, ki so označeni kot davčna tajnost, se lahko razkrijejo le v točno določenih primerih (kadar je to potrebno za obdavčenje, kadar to zakon izrecno dovoljuje, če davčni zavezanec soglaša z razkritjem).

Obresti in kazni

V primeru preveč vplačanih ali vrnjenih davkov se obračunajo obresti po obrestni meri, ki je 0,5 % na mesec (6 % na leto). Obresti začnejo teči 15 mesecev po koncu leta, za katerega je treba plačati davek.

Davčni zavezanec plača obresti v višini 0,5 % na mesec (6 % na leto) v primeru, če:

- je bilo plačilo davka odloženo zaradi pritožbe, ki ji ni ugodeno;
- je bilo plačilo davka odloženo, ker bi plačilo povzročilo trpljenje davčnemu zavezancu ali
- je znižanje davčne obveznosti posledica prevare.

Obresti se zaračunajo od dneva, ko je bil davek odložen.

Če je bil davčni obračun ali napoved vložena po izteku roka, lahko davčni organ zaračuna

kazen v višini 10 % dolgovanega davka, vendar največ v višini 25.000 EUR. Če zavezanec ne vloži davčne napovedi kljub opominom, lahko davčni organ naloži kazen vse do 25.000 EUR. Če zavezanec še vedno ne vloži napovedi, lahko davčni organ izda odločbo, v kateri davek odmeri z oceno. Če se davek, ki je bil odmerjen z oceno, plača po izteku roka, se naloži kazen v višini 1 % na mesec, dokler davek ni plačan.

Davčni nadzor

Davčni nadzor srednje velikih in velikih družb se vrši periodično s strani oddelka za nadzor pri lokalnem davčnem uradu. Pri splošnem pregledu je pregledano vsako poslovno leto, nadzor pa običajno zajema tri leta. Nadzor se mora začeti pred potekom zastaralnih rokov za pregled oz. nadzor davčnih napovedi.

V postopku nadzora je davčni zavezanec dolžan inšpektorjem zagotoviti dokumente, pomembne za obdavčenje in dajati pojasnila, če so potrebna. V zvezi s čezmejnimi transakcijami ima davčni zavezanec razširjeno dolžnost zagotavljanja dokumentacije, saj je dolžan zagotoviti tudi dokumentacijo iz tujine. Prav tako mora zagotoviti davčnemu organu dostop do podatkov v elektronski obliki.

Inšpektorji davčnemu zavezancu pojasnijo svoje ugotovitve na zaključnem sestanku, kjer predstavijo svoje mnenje glede pravne interpretacije dejstev. Po nadzoru izdajo poročilo, ki ga posredujejo pristojnemu davčnemu uradu.

Davčni zavezanec lahko zaprosi za zavezujočo informacijo glede prihodnje davčne obravnave transakcije, ki je bila obravnavana v davčnem nadzoru, če je relevantna za prihodnje aktivnosti davčnega zavezanca.

Nizozemska

V Kraljevini Nizozemski ureja davčni postopek Splošni davčni zakon, ki vsebuje splošne določbe glede obdavčitve, obveznosti posredovanja podatkov ter kazenske določbe. Posebne določbe za posamezne davke pa določajo posebni zakoni. Državne davke zakon definira kot davke, ki jih pobira Davčna uprava po pooblastilu vlade, in vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa Carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana v pisni obliki. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsak, od katerega inšpektor tako zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od 1 meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak priložiti tudi vse dokumente oziroma druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in lahko odmeri davek tudi na podlagi ocene davčne osnove. Inšpektor lahko na prošnjo zavezancu tudi podaljša rok, ki ga je postavil za vložitev davčne napovedi.

Obresti in kazni

Za poslovne subjekte veljajo naslednje obresti in kazni:

V primeru neplačila ali poznega plačila davka: obrestna mera zamudnih obresti znaša 8.05 %, poleg tega se lahko izreče denarna kazen v višini 3 % dolgovanega davka (v razponu od 50 EUR - 5.278 EUR). Obresti se zaračunajo za obdobje od konca davčnega leta do datuma

odmere.

V primeru neoddajanja ali poznega oddajanja napovedi in obračunov se naloži plačilo zamudnih obresti po 8,05 % obrestni meri, predpisana denarna kazen pa znaša od 2.639 EUR do 5.278 EUR – za ponavljajoče kršitve, osnova je dolgovani davek ali ocenjeni dobiček v primeru neoddaje.

Če se v napovedi ali obračunu navedejo napačni podatki, se zaračunajo obresti po 8.05 %, ter denarna kazen v višini 3 % (od 50 EUR do 5.278 EUR) oziroma v višini od 25 % do 100 % od dodatno odmerjenega oziroma utajenega davka.

V primeru zavrnitve razkritja podatkov in podobnih kršitev se zaračunajo obresti po 8,05 % obrestni meri ter denarna kazen v višini 8.100 EUR oziroma 25 – 100 % utajenega oziroma ocenjenega davka v primeru goljufije, in sicer od datuma, ko obveznosti ni izpolnjena.

V vseh primerih je kombinacija zamudnih obresti in kazni možna, zastaralni rok pa je 5 let oziroma 12 let za tuje družbe z virom prihodkov na Nizozemskem.

Za fizične osebe znašajo zamudne obresti 4 %, denarna kazen je 3 % (50 EUR do 5.278 EUR) od dolgovanega davka, za neoddajo ali pozno oddajo obračuna so zamudne obresti iste, kazen pa je 369 EUR za prvo neoddajo oziroma 5.278 EUR za ponavljajoče kršitve.

V primeru navajanja napačnih podatkov se zaračunajo obresti v višini 4 %, predpisana denarna kazen je 3 % (50 EUR – 5.278 EUR). V primeru samoprijave se naloži denarna kazen v višini 30% od dodatnega ali utajenega davka, oziroma po 1. Juliju 2015 v višini 60% (samoprijava tujih bančnih računov). Denarna kazen za goljufijo je 25 % -100 % dodatno odmerjenega davka.

V primeru nerazkritja podatkov in podobnih kršitev se zaračunajo 4 % zamudne obresti, naloži se denarna kazen v višini 8.100 EUR, oziroma 25 %-100 % za goljufijo, povečana do 300% od utajenega oziroma ocenjenega davka (v primeru nesporočanja podatkov o računih v tujini). Zaračuna se od dneva neizpolnjevanja obveznosti.

Tudi v primeru fizičnih oseb je kombinacija zamudnih obresti in kazni možna, zastaralni rok pa je 5 let.

Davčni nadzor

Davčni nadzor se izvaja v nerednih intervalih, in sicer se preverja, ali poslovni subjekt izpolnjuje svoje fiskalne obveznosti. Navadno davčni organ davčnega zavezanca vnaprej obvesti o nameravanem davčnem nadzoru.

V splošnem obstajata dve vrsti davčnega nadzora. Najpogostejša oblika je nadzor na kraju, kjer davčni inšpektor obišče podjetje z namenom pregleda vodenja poslovnih knjig – splošni pregled. Dalj časa trajajoč in resnejši pregled pa je nadzor knjig in dokumentacije, kjer se pregleda izpolnjevanje davčnih obveznosti tekočega leta in zadnjih petih let.

Bolgarija

Osnovni zakon, ki v Bolgariji ureja delo uradnih oseb davčnega organa, je Zakon o davčno-zavarovalnem postopku. Za primere, ko obveznost ni bila plačana v paricijskem roku, zakon določa, da sme davčni organ, če znesek davčnega dolga presega 5.000,00 levov (2.556,49

eurov), javno objaviti seznam davčnih dolžnikov in njihove neporavnane obveznosti vključno z zneski.

Hrvaška

Davčni postopek v Republiki Hrvaški ureja Splošni davčni zakon (Narodne novine, št. 147/08, 18/11 in 78/12), ki vsebuje splošne določbe, posebne določbe za posamezne vrste davkov pa urejajo posebni zakoni. V zakonu je predvidena tudi subsidiarna uporaba zakona o upravnem postopku. Javne dajatve v smislu tega zakona so davki in druge javne dajatve. Za davke se štejejo gotovinski prilivi proračuna, ki se uporabljajo za kritje proračunskih javnih izdatkov, medtem ko med druge dajatve spadajo carine, prispevki, koncesijske dajatve, kazni za davčne prekrške in druge dajatve.

Davčni organ mora kot davčno tajnost varovati vse podatke, ki mu jih davčni zavezanec v davčnem postopku posreduje, in vse druge podatke davčnega zavezanca, s katerimi razpolaga v okviru davčnega postopka. Obveznost varovanja podatkov se nanaša tudi na vse uradne in druge osebe davčnega organa, tolmače, zapisnikarje, izvedence in druge, ki so sodelovali v davčnem postopku.

V okviru varovanja podatkov Republika Hrvaška ureja tudi izjeme v primerih, ko gre za obveznosti ohranitve tajnosti davčnih podatkov. Izjemo je določila na način, da davčna tajnost ni kršena tudi v primeru, če ministrstvo za finance, davčna uprava brez soglasja davčnega zavezanca na svojih spletnih straneh objavi seznam zapadlih in neplačanih davčnih obveznosti iz naslova davkov in prispevkov.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

S ciljem, da se doseže večja učinkovitost davčnega organa, so predvidene posamezne spremembe, ki bodo imele nekatere posledice v postopkih oziroma poslovanju javne uprave:

- poenotenje postopka davčne izvršbe z ureditvijo v Zakonu o izvršbi in zavarovanju;
- spremembe in dopolnitve nekaterih določb o davčnem nadzoru;

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona zmanjšuje ali odpravlja administrativne ovire za zavezance za davek, ker določa, da mora davčni organ za določene zavezance za prispevke za socialno varnost, sestaviti predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost

S predlogom zakona se zagotavlja sistematična izmenjava informacij o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, hkrati pa preprečuje obveznost dvojnega poročanja plačilnih zastopnikov in nosilcev gospodarske dejavnosti v zvezi s poročanjem informacij o finančnih računih.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Cilj predloga je preprosto in pregledno pobiranje davkov. Predlog zakona zmanjšuje ali odpravlja administrativne ovire za zavezance za davek. S tem se povečuje tudi konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

Po predlogu zakona bo Finančna uprava Republike Slovenije izdala zavezancem – samozaposlenim osebam (kmetje, samozaposleni, družbeniki), za katere razpolaga s podatki, predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. S tem institutom se odpravljajo administrativne ovire davčnim zavezancem in zmanjšuje njihove stroške za vodenje računovodstva. Nov institut bo vključil vse zavarovance, ki so sami dolžni obračunati in plačati prispevke za socialno varnost in davčni organ razpolaga s podatkom za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost, torej tudi za zavarovance samozaposlene osebe (če se jim zavarovalna osnova določa na podlagi podatkov iz obračuna davka za preteklo leto, s katerimi razpolaga davčni organ). Če za določene skupine zavezancev za prispevke to z dnem uveljavitve nove novele še ne bo izvedljivo, bo za njih določeno kratko prehodno obdobje, v katerem se vzpostavijo pogoji, ki bodo omogočili izvedbo nove ureditve.

S pet dnevni zamikom plačila prispevkov za socialno varnost se plačniku zagotavlja večja likvidnost in s tem tudi lažje poplačilo davka.

Prav tako tudi možnost 60 mesečnega obročnega plačila davka v primerih poenostavljene prisilne poravnave davčnim zavezancem omogoča premostitev likvidnostnih težav.

V predlogu zakona se ureja način prenehanja obveznosti plačilnih zastopnikov in nosilcev gospodarske dejavnosti in določajo roki glede izvajanja obveznosti kot izhajajo iz Direktive Sveta 2015/2060(EU), kar zagotavlja, da v EU obstaja samo en veljavni standard za avtomatično izmenjavo informacij, implementiran z Direktivo Sveta 2014/107/EU, z namenom, da se preprečijo obveznosti dvojnega poročanja in tako zmanjšajo stroški za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, je v davčni izvršbi na njegove denarne prejemke, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, po predlogu pa poleg tega zneska tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči. Takšne omejitve veljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu.

S predlogom, ki dolžniku, njegovim družinskim članom in osebam, ki jo mora dolžnik preživljati, v davčni izvršbi zagotavlja pogoje za preživetje, se uresničuje ustavno načelo socialne države.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo o načinu izvajanja tega zakona tudi poskrbel za pravočasno obveščanje davčnih zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljata Ministrstvo za finance in FURS skladno s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen: predlog je bil objavljen na http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/:
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, bistvene pripombe in predlogi so bili upoštevani.
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje./

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za finance in spletni strani e-Demokracija od 2016, z rokom za pripombe 2016. Ministrstvo za finance je prejelo pripombe. Seznam subjektov, njihova mnenja, predlogi in pripombe ter navedba o upoštevanju oziroma neupoštevanju v tem predlogu zakona in razlogi za neupoštevanje so navedeni v preglednici iz priloge 4.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- Metod Dragonja, državni sekretar
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- Martina Verbančič, vodja Sektorja za sistem pobiranja davkov, Ministrstvo za finance
- Milena Krnec Horvat, sekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15) se v drugem odstavku 1. člena druga in tretja alineja spremenita tako, da se glasita:

»- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 332 z dne 18. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2376/EU) – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;

- Direktiva Sveta 2015/2060/EU z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela in 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;«.

2. člen

Peti odstavek 48. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se obračunajo obresti po 2 % letni obrestni meri.«.

3. člen

Tretji odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 3 % letno.«.

4. člen

Drugi odstavek 63. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 3 % letno.«.

5. člen

V prvem odstavku 84. člena se za besedilom »pripomb na zapisnik« doda besedilo »ali dodatni zapisnik«, za besedilom »rok za pripombe« pa se doda besedilo »ali z dnem odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik«.

V drugem odstavku se črta veznik »tudi«.

6. člen

Za 84. členom se doda nov 84.a člen, ki se glasi:

»84.a člen

(podpis upravnih aktov in drugih dokumentov, ki se izdelajo v elektronski obliki)

(1) Odločbo podpiše uradna oseba, ki je odločala v zadevi, in uradna oseba, ki je vodila postopek oziroma pripravila osnutek odločbe.

(2) Odločba, ki se izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Če je odločba, ki se izdela samodejno, izdana v elektronski obliki, se lahko podpiše s kvalificiranim digitalnim potrdilom strežnika informacijskega sistema davčnega organa.

(3) Odločba v elektronski obliki vsebuje označbo, da je podpisana z elektronskim podpisom, podatke o podpisniku, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila. Na odločbi se navede tudi spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve veljavnosti elektronskega podpisa in naslov davčnega organa, pri katerem je mogoče preveriti veljavnost elektronskega podpisa.

(4) Odločba se vroči v fizičnem ali elektronskem izvorniku, v fizičnem ali elektronskem (skeniranem) prepisu.

(5) Fizični prepis odločbe se overi z oznako o točnosti prepisa in lastnoročnim podpisom uradne osebe, ki je opravila prepis, elektronski pa z elektronskim podpisom uradne osebe.

(6) Overitev fizičnega prepisa odločbe izdane v elektronski obliki ni potrebna, če organ zagotovi druge načine preverjanja istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvornikom. Na odločbi se navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti ali navedbo in naslov davčnega organa, pri katerem je mogoče preveriti istovetnost fizičnega prepisa z elektronskim izvornikom.

(7) Fizični prepis odločbe iz četrtega in petega odstavka tega člena ima enako dokazno vrednost kot izvornik odločbe.

(8) Izvornik odločbe hrani organ.

(9) Ta člen se uporablja tudi za sklepe in druge dokumente, ki jih izda davčni organ v elektronski obliki.«.

7. člen

Drugi odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Če se pritožbi ne ugoti, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi ne ugoti, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.«.

8. člen

Prvi odstavek 89. člena se črta.

Dosedanji drugi do sedmi odstavek postanejo prvi do šesti odstavek.

9. člen

V 92. členu se 3. in 4. točka spremenita tako, da se glasita:

»3. na dan, ko so se stekli pogoji za pobot, oziroma

4. na dan plačila davka, če se davek plača v gotovini ali z brezgotovinskim plačilom pri davčnem organu.«.

10. člen

Besedilo 95. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti. Obrestna mera iz prejšnjega znaša 7 % letno. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo obresti.«.

Drugi odstavek se črta.

11. člen

Šesti, sedmi in osmi odstavek 97. člena se črtajo.

12. člen

Za 97. členom se doda nov 97.a člen, ki se glasi:

»97.a člen (pobot)

(1)) Ne glede na prvi do četrti odstavek 97. člena tega zakona davčni organ pred vračilom preveč plačanega davka pobota preveč plačani davek:

- z drugimi davki, ki jim je potekel rok za plačilo,
- z drugimi denarnimi nedavčnimi obveznostmi, ki jih izterjuje davčni organ in stroški postopka.

(2) Šteje se, da je pobot nastal z dnem, ko so se stekli pogoji zanj.

(3) Davčni organ za ugotavljanje steka pogojev za pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti upošteva dan, ko prejme predlog za izvršbo.

(3) Davčni organ o izvedbi pobota obvesti zavezanca za davek.«.

13. člen

V 98. členu se za besedilom »97.« doda besedilo »in 97.a«.

14. člen

Drugi odstavek 102. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja ali poenostavljene prisilne poravnave po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ali sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.«.

15. člen

Prvi in drugi odstavek 104. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno.

»(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.«.

16. člen

V prvem odstavku 119. člena se v prvi točki številka »166« nadomesti s številko »160«.

Četrty in šesti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu, klirinško depotni družbi oziroma pooblaščenemu udeležencu trga vrednostnih papirjev, ki v njem vsebovano prepoved vpišeta v predpisan register.

(6) Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premičninami, davčni organ nemudoma vloži zahtevo za vpis v register neposestnih zastavnih pravic oziroma v slovenski ladijski register ali v register zrakoplovov. Upravljaavec registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.«.

17. člen

Četrty odstavek 135. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena vsebuje opozorilo o dolžnosti sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora, lahko pa tudi predmet davčnega inšpekcijskega nadzora (vrste davkov, obdobje obdavčenja itd.)«.

Za četrtim odstavkom 135. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Davčni organ ne izda novega sklepa, če se davčni inšpekcijski nadzor razširi na druga obdobja oziroma druge vrste davkov.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

18. člen

V naslovu 138. člena se črta besedilo »in pristojnosti pooblaščene osebe«.

19. člen

Drugi odstavek 139. člena se črta.

20. člen

Za 139. členom se doda nov 139.a člen, ki se glasi:

»139.a člen
(predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni organ lahko davčnemu zavezancu dovoli, da v 20 dneh po vročitvi zapisnika iz 140. člena tega zakona predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, če hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oziroma popravljenem davčnem obračunu, skupaj z obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna. Obrestna mera iz prejšnjega stavka znaša 5 % letno.

(2) Davčni zavezanec lahko popravek istega davčnega obračuna iz prvega odstavka tega člena predloži samo enkrat.

(3) Če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena, se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more ponoviti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko začne davčni inšpekcijski nadzor, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru, vključno s postopkom predložitve davčnega obračuna po tem členu. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko začne samo po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je davčni organ mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od predložitve davčnega obračuna po tretjem odstavku tega člena se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.«.

21. člen

Prvi odstavek 140. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ po končanem davčnem inšpekcijskem pregledu sestavi zapisnik, ki ga vroči davčnemu zavezancu. Zapisnik vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo. V zapisniku se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 20 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.«.

22. člen

Za 140. členom se doda nov 140.a člen, ki se glasi:

140.a člen
(odpoved pravici do pripomb na zapisnik)

(1) Davčni zavezanec se lahko v 20 dneh po vročitvi zapisnika ali dodatnega zapisnika o inšpekcijskem nadzoru odpove pravici do pripomb na zapisnik iz 140. člena tega zakona, o čemer mora biti poučen v zapisniku ali dodatnem zapisniku. Zapisnika iz prejšnjega stavka morata vsebovati tudi pouk o pravnih posledicah odpovedi pravici do pripomb.

(2) Odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru ni mogoče preklicati.

(3) Odpoved pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik učinkuje od dneva, ko davčni organ prejme pisno odpoved oziroma od dneva, ko davčni zavezanec poda odpoved ustno na zapisnik.

(4) Odpoved davčnega zavezanca nima pravnih posledic, če o njih ni bil poučen v zapisniku iz prvega odstavka tega člena.

23. člen

V 151. členu se za 8. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. v primeru, da so predmet davčne izvršbe nematerializirani vrednostni papirji: pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev, izbranega izmed članov klirinško depotne družbe.«.

24. člen

Četrty odstavek 157. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.«.

Za četrtyim odstavkom se dodata nov peti in šesti odstavek, ki se glasita:

(5) Za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, se obračunajo obresti. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno.

(6) Za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, se obračunajo obresti. Obrestna mera obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.«.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

25. člen

V 159. členu se 14. točka spremeni tako, da se glasi:

»14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije.«.

26. člen

Besedilo 160. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

(2) Samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost mora pri davčni izvršbi ostati znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če pa preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

(3) Na dolžnikove denarne prejemke se lahko poseže z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec. Če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejemke za več preteklih mesecev, izvrševalec sklepa o izvršbi upošteva omejitve za vsak posamezen mesec.«.

27. člen

Prvi odstavek 180. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pred začetkom rubeža davčni organ vroči dolžniku sklep o izvršbi.«.

28. člen

Četrty odstavek 186. člena se črta.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

29. člen

188. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premočninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premočnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, zastavna pravica na zadevni premočnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) V primeru rubeža premočnine iz drugega odstavka tega člena davčni organ vloži zahtevo za vpis rubeža in prepovedi razpolaganja v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin. Organ, ki vodi register, opravi vpis na podlagi sklepa o izvršbi, če je v zahtevi davčnega organa naveden enolični identifikacijski znak premočnine ali pa na podlagi sklepa o izvršbi in rubežnega zapisnika.

(4) Organ, pristojen za vodenje registra iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premočnina vpisana, da jih vpišejo v evidence in listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premočnine.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zastavna pravica na zarubljeni premočnini, ki se vpisuje v slovenski ladijski register oziroma v register zrakoplovov Republike Slovenije, pridobi z vpisom v ta register.

(6) Če se zarubi premočnina iz petega odstavka tega člena, davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom organu, pristojnemu za vodenje registra iz prejšnjega odstavka.

(7) Če so dolžnikove premočnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premočnin s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije.

(8) Vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, v slovenskem ladijskem registru in v registru zrakoplovov Republike Slovenije, so za davčni organ brezplačni.

(9) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.«.

30. člen

V prvem odstavku 189. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- če zarubljene premočnine niso prodane v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premočninah. Rok iz prejšnjega odstavka ne teče, če davčni organ zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih

postopkov ne more izvesti prodaje.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Veljavnost rubeža iz drugega in petega odstavka 188. člena tega zakona preneha z izbrisom zastavne pravice iz ustreznega registra.«.

31. člen

V prvem odstavku 192. člena se beseda »napraviti« nadomesti z besedo »sestaviti«.

8. točka prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»8. navedba, da bo rubež vpisan v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, v slovenski ladijski register oziroma v register zrakoplovov Republike Slovenije.«

32. člen

Prvi odstavek 211. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku, klirinško depotni družbi, in pooblaščenemu udeležencu trga vrednostnih papirjev.«.

V drugem odstavku se za zadnjo alinejo, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova alineja, ki se glasi:

»- in pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev.«.

33. člen

Besedilo 212. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zarubljene vrednostne papirje prodaja pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev po pooblastilu ministrstva, pristojnega za finance.

(2) Prenos zarubljenih in prodanih nematerializiranih vrednostnih papirjev na račun kupca opravi klirinško depotna družba na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

(3) Znesek, pridobljen s prodajo, klirinško depotna družba oziroma pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.«.

34. člen

V 243.a členu se na koncu 6. točke zbrše pika in doda besedilo:

»in sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov rezidentov in drugih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.«.

Dodata se nova 7. in 8. točka, ki se glasita:

»7. vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom pomeni vsako pisno informacijo, ki jo davčni organ izda ali spremeni za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi. Pisna informacija vsebuje razlago davčne zakonodaje v zvezi z čezmejno transakcijo ali vprašanjem, ali gre pri dejavnostih, ki jih oseba opravlja v drugi jurisdikciji, za stalno poslovno enoto, ter se izda pred izvedbo transakcij ali dejavnosti v drugi jurisdikciji, pri katerih bi lahko šlo za stalno poslovno enoto, ali pred vložitvijo davčne napovedi za obdobje, v katerem je bila izvedena transakcija ali niz transakcij ali so bile izvedene dejavnosti.

8. vnaprejšnji cenovni sporazum pomeni vsak dogovor kot je opredeljen v 14.a členu tega zakona, ki ga izda ali spremeni davčni organ za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi.«.

35. člen

V tretjem odstavku 248. člena se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom pa o zaprtju računa«.

36. člen

Za 248. členom se dodata nova 248.a in 248.b člena, ki se glasita:

»248 a. člen

(avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih)

(1) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji sporoči naslednje podatke izdanem o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu:

1. identifikacijo osebe, ki ni fizična oseba, in skupine oseb, ki ji ta oseba pripada;
2. povzetek vsebine vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z splošnim opisom poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, ki ne sme povzročiti razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
3. datume izdaje, spremembe ali obnove vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
4. datum začetka veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
5. datum konca veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
6. vrsto vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
7. znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta znesek tam naveden;
8. opis meril, ki se uporabljajo za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
9. opredelitev metode, ki se uporablja za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
10. imena morebitnih drugih držav članic, ki bi jih verjetno zadevalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum;
11. imena vseh oseb, ki niso fizične osebe, v morebitnih drugih državah članicah, na katere bi verjetno vplivalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum (ob navedbi, s katerimi državami članicami so te osebe povezane), in
12. navedbo, ali sporočeni podatki temeljijo na samem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu ali na zahtevi za izdajo vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

Podatki iz prve, druge, osme in enajste točke tega odstavka se ne sporočijo Evropski komisiji.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja, če vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom zadeva in vključuje izključno davčne zadeve ene ali več fizičnih oseb.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne sporoči podatkov o dvostranskem ali večstranskem vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki je sklenjen z državo, ki ni država članica EU, in mednarodna pogodba o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katere je bil sklenjen ta vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam, temveč samo podatke,

navedene v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum.

(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana ali spremenjena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu, ki je poslal podatke, potrdi prejem teh podatkov takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu.

(6) Pristojni organ lahko na podlagi 247. člena tega zakona od pristojnega organa druge države članice zahteva dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

248.b člen

(avtomatična izmenjava poročila po državah)

(1) Pristojni organ, ki je prejel poročilo po državah (v nadaljnjem besedilu: CbCR) v skladu z 255.i členom tega zakona, posreduje CbCR na podlagi avtomatične izmenjave vsem drugim pristojnim organom v jurisdikcijah, v katerih je na podlagi podatkov iz CbCR ena ali več oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij poročevalca rezident za davčne namene, ali pa preko poslovne enote opravlja dejavnost, v zvezi s katero je obdavčena.

(2) Pristojni organ CbCR iz prejšnjega odstavka izmenja najpozneje v 15 mesecih od zadnjega dne davčnega leta mednarodne skupine podjetij, na katerega se CbCR nanaša.«.

37. člen

V prvem odstavku 253.b člena se v točki b) za besedilom »prvega odstavka 248. člena« doda besedilo »in prvega odstavka 248.a člena«.

38. člen

255. člen se črta.

39. člen

V prvem odstavku 255.č člena se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom pa o zaprtju računa«.

40. člen

Za 255.h členom se doda naslov novega III.B poglavja in novi 255.i, 255.j, 255.k in 255.l členi, ki se glasijo:

»III.B poglavje

Pravila za poročanje in izmenjavo poročil po državah

255 i. člen

(opredelitev pojmov in obveznost poročanja mednarodne skupine podjetij)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I priloge III Direktive 2016/X/EU.

(2) Poročevalec predloži CbCR za davčno leto poročanja, najkasneje v 12 mesecih od zadnjega dne davčnega leta poročanja mednarodne skupine podjetij, skladno z Direktivo 2016/x/EU in tem zakonom.

(3) Za poročevalca iz drugega odstavka tega člena se šteje krovno matično podjetje mednarodne skupine podjetij, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(4) Za poročevalca se šteje tudi oseba v sestavi ali nadomestno matično podjetje mednarodne skupine podjetij pod pogoji in v skladu z oddelkom II priloge III Direktive 2016/x/EU in tem zakonom.

(5) Za poročevalca se ne šteje izvzeta mednarodna skupina podjetij.

255 j. člen
(vsebina CbCR)

CbCR vsebuje naslednje podatke o mednarodni skupini podjetij:

1. zbirne podatke, po posamezni jurisdikciji, v kateri mednarodna skupina podjetij posluje: prihodek, dobiček (izguba) pred plačilom davka na dobiček, plačan in obračunan davek od dohodkov, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček, število zaposlenih in vrednost opredmetenih sredstev razen denarja in denarnih ustreznikov.

2. opredelitev posamezne osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij: navedba davčne jurisdikcije in jurisdikcijo ustanovitve, če se razlikuje od davčne jurisdikcije, ter vrsto glavnih poslovnih dejavnosti.

255.k člen
(uporaba CbCR)

(1) Davčni organ sme podatke, pridobljene iz CbCR, uporabiti le za:

- analiziranje tveganja, povezanega z določanjem transfernih cen pri davčnem zavezancu,
- analiziranje tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička,
- ekonomsko analizo in
- statistično analizo.

(2) Prilagoditev transferne cene s strani davčnega organa, izvedena na podlagi CbCR, za namene 16. člena ZDDPO-2, ni dovoljena.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sme davčni organ podatke iz CbCR uporabiti kot osnovo za nadaljnje poizvedbe o poslih mednarodne skupine podjetij v zvezi z določanjem transfernih cen ali o drugih davčnih zadevah v postopku davčnega nadzora, na podlagi katerih se ustrezno obdavči dohodek oseb v sestavi.

255.l člen
(poblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja III.B poglavja tega zakona.«.

41. člen

Besedilo 283. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa v petih dneh od izplačila dohodka.«.

42. člen

V četrtem odstavku 325. člena se spremeni drugi stavek tako, da se glasi:

»Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa v petih dneh od izplačila dohodka.«.

43. člen

Sedmi odstavek 328. člena se črta.

44. člen

Črta se 341. člen.

45. člen

Naslov 10. podpoglavja »Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti« in člени od 343. do 351. se črtajo.

46. člen

Tretji odstavek 353. člena se črta.

47. člen

Za 353. členom se doda nov 353.a člen, ki se glasi:

»353.a člen
(predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost)

(1) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke za socialno varnost, določene s tem členom zakona, sestavi davčni organ.

(2) Davčni organ sestavi predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke za socialno varnost, za katere so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. so sami zavarovanci,
2. so sami dolžni izračunati in plačati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost in
3. davčni organ razpolaga s podatki za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi za katere zavezance za prispevke za socialno varnost, ki so tudi sami zavarovanci po zakonih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje, davčni organ sestavi predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost.

(4) Oblika in vsebina predizpolnjenega obračuna prispevkov za socialno varnost je enaka vsebini in obliki obračuna prispevkov za socialno varnost, ki jo v skladu s prvim odstavkom 352. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Davčni organ predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost vroči zavezancu za prispevke elektronsko prek portala eDavki najpozneje do 10. v mesecu za pretekli mesec. Ne glede na peti odstavek 85.a člena tega zakona vročitev velja za opravljeno z dnem, ko je davčni organ odložil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost v portal eDavki.

(6) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost velja za obračun prispevkov za socialno varnost zavezanca za prispevke za socialno varnost iz 352. člena tega zakona, če zavezanec za prispevke za socialno varnost ne odda obračuna prispevkov za socialno varnost (v elektronski obliki prek portala eDavki) najpozneje do roka iz prvega odstavka 353. člena tega zakona.

(7) Če zavezancu za prispevke za socialno varnost predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost ni bil vročen v roku iz petega odstavka tega člena ali če so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni, mora prek portala eDavki predložiti obračun prispevkov za socialno varnost v roku iz prvega odstavka 353. člena tega zakona.«.

48. člen

Prvi odstavek 374. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa v petih dneh od izplačila dohodka.«.

49. člen

V 394. členu se spremeni 1. točka tako, da se glasi:

»1. ne vloži davčne napovedi v predpisanem roku ali na predpisan način (četrti odstavek 61. člena, šesti odstavek 267. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. člen, prvi do peti odstavek 326. člena in prvi odstavek 385. člena);«.

V 3. točki se veznik »in« nadomesti z veznikom »ali«.

5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. uporablja ali razpolaga z zarubljeno premočnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena in prvi odstavek 187. člena).«.

6. točka se črta.

50. člen

V 395. členu se za 5. točko se dodata novi 6. in 7. točka, ki se glasita:

»6. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (31. in 32. člen).«.

7. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59. člen).«.

51. člen

V prvem odstavku 397. člena se spremeni 22. točka tako, da se glasi:

»22. uporablja ali razpolaga z zarubljeno premočnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena in prvi odstavek 187. člena).«.

23. in 35. točka se črtata.

Na koncu 44. točke se pika nadomesti s podpičjem, za njo pa se doda nova 45. točka, ki se glasi:

»45. krovno matično podjetje ne predloži poročila po državah ali ne predloži poročila po državah na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji odstavek 255.i člena).«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba organa in odgovorna oseba organa samoupravne lokalne skupnosti, če v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen).«.

52. člen

V 398. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo davka, ki presega 5.000 eurov.«.

53. člen

Besedilo 399. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na 1., 4., 5. in 7. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo davčni obračun v skladu s 53., 54., 55., 57. ali 139.a členom tega zakona.«.

54. člen

402.b člen se črta.

55. člen

413. in 414. člen zakona se črtata.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

56. člen

(prehodna določba glede sporočanja podatkov iz 248.a člena za obdobje od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2016)

Ne glede na četrti odstavek 248.a. člena zakona pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji do 1. januarja 2018 tudi sporoči podatke, navedene v prvem odstavku 248.a. člena, o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki je izdan ali spremenjen v obdobju petih let pred 1. januarjem 2017. Če so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani ali spremenjeni med 1. januarjem 2012 in 31. decembrom 2013, se le-ti sporočajo pod pogojem, da so bili še vedno v veljavi 1. januarja 2014. Če so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani ali spremenjeni med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2016, se to sporočanje izvede ne glede na to, ali so še veljavni.

57. člen

(prehodna določba glede prve predložitve in prve izmenjave CbCR)

(1) Poročevalec iz tretjega odstavka 255 i. člena zakona prvič predloži CbCR za davčno leto mednarodne

skupine podjetij, ki se začne na ali po 1. januarju 2016.

(2) Poročevalec iz četrtega odstavka 255 i. člena zakona prvič predloži CbCR za davčno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne na ali po 1. januarju 2017.

(3) Pristojni organ prvič izmenja CbCR v 18 mesecih od zadnjega dne davčnega leta mednarodne skupine podjetij v skladu s prvim odstavkom 248.b člena tega zakona.

58. člen

(prehodna določba v zvezi s sporočanjem podatkov o dohodkih od prihrankov za leto 2015)

Ne glede na določbo 255. člena zakona mora pristojni organ podatke o plačilih dohodka od prihrankov, opravljenih ali prejetih oziroma zagotovljenih v letu 2015, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 344. člena zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 5. oktobra 2016.

59. člen

(prehodna določba v zvezi z uveljavljanjem odbitka davka, plačanega v tujini)

Ne glede na 43. in 65. člen tega zakona se določba sedmega odstavka 328. člena zakona še naprej uporablja za koledarska leta pred letom 2017, v katerih je bil davek v drugi državi članici plačan.

60. člen

(prehodna določba v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti za leto 2016)

Ne glede na 45. in 65. člen tega zakona se določbe 350. in 351. člena zakona še naprej uporabljajo v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

61. člen

(prehodna določba v zvezi z uporabo 35. točke prvega odstavka 397. člena)

Ne glede na 51. in 65. člen zakona se 35. točka prvega odstavka 397. člena zakona, s katero je določen davčni prekršek plačilnega zastopnika še naprej uporablja za koledarska leta, za katera je bil ali je plačilni zastopnik dolžan davčnemu organu dostaviti predpisane podatke, na predpisan način oziroma v predpisanem roku.

62. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve 45. člena tega zakona prenehata veljati:

- Pravilnik o obliki in načinu dostave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 114/09 in 103/10) preneha veljati 5. oktobra 2016;
- Pravilnik o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES (Uradni list RS, št. 138/06) preneha veljati 5. oktobra 2016.

(2) Pravilnik iz prve alineje prejšnjega odstavka se še naprej uporablja v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o

obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki se začasno uporabljajo ali veljajo.

63. člen

(začetek uporabe novega 353.a člena zakona)

Novi 353.a člen zakona se začne uporabljati najkasneje 1. januarja 2018.

64. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen 38, 43., 44., 45. in 56.a člena zakona, ki začnejo veljati 1. januarja 2017.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Doda se sklic na spremembo Direktive 2011/16/EU z Direktivo 2015/2376/EU.

Kot je razvidno iz predlagane spremembe tretje alineje drugega odstavka 1. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št., 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr., 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) se s predlaganimi spremembami in dopolnitvami v pravni red Republike Slovenije prevzemata vsebina Direktive Sveta (EU) 2015/2060 z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2015/2060) in Direktiva Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ((UL L št. 332 z dne 18. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2015/2376)

Direktiva Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2003/48/ES) je bila sprejeta leta 2003. Evropski svet je 21. marca 2014 sklenil, da bo metoda avtomatične izmenjave podatkov, ki jo bo EU uporabljala znotraj svojih meja, svetovni standard, ki ga razvija Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD). Koristi ohranjanja hkratne veljavnosti obeh pravnih instrumentov bi bile minimalne, prav tako soobstoje obeh pravnih instrumentov z vsebinsko podobnim področjem uporabe ni v skladu z načeli boljše zakonodaje ter v interesu jasnosti in pravne varnosti. Poleg tega bi ohranjanje hkratne veljavnosti obeh pravnih sistemov pomenilo, da bi imeli dva sklopa podobnih, vendar ne popolnoma usklajenih, sistemov pravil, postopkov in poročanja na področju dolžne skrbnosti v zvezi s strankami – oba v zvezi s poročanjem finančnih institucij pristojnim organom ter izmenjavo podatkov med samimi pristojnimi organi. Stroški takšne ureditve bi bili veliko večji od koristi razširjenega področja uporabe, ki ga prinaša direktiva o prihrankih. Prav tako je zagotovljeno, da so v področje uporabe vključeni isti podatki, kot jih vsebujeta vzorčni sporazum med pristojnimi organi in skupni standard poročanja, ki ju je izdelala OECD, zato je bila sprejeta Direktiva Sveta 2015/2060.

Namen Direktive Sveta 2015/2376 ki se implementira v pravni red Republike Slovenije, je zagotoviti, celovito in učinkovito upravno sodelovanje med davčnimi upravami, in sicer z določitvijo obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih (pri teh gre za vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom, ki se uporabljajo na področju transfernih cen). Izmenjava vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom bo posledično zahtevala tudi drugačno prakso davčnega organa v zvezi s pravico davčnih zavezancev do informiranja. V primeru, ko bo davčni zavezanec (ki ni fizična oseba) zaprosil za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom, bo moral davčnemu organu predložiti informacije, ki jih davčni organ potrebuje tudi za namene izmenjave teh stališč. Predlagani 248.a člen določa nabor teh informacij. Dosedanja praksa davčnih zavezancev je takšna, da davčni organ zaprosijo za davčno obravnavo posamezne transakcije brez navedbe, kdo so stranke te transakcije. Zaradi izmenjave vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom, bo moral davčni zavezanec torej razkriti tudi, kdo je pogodbeni stranka v transakciji, ki je predmet vnaprejšnjega davčnega stališča. Kadar bo za vnaprejšnje davčno stališče davčnega organa zaprosil pooblaščenec ali davčni svetovalec, bo moral ta razkriti, kdo so stranke v transakciji, ki je predmet stališča.

Zaradi struktur, ki izhajajo iz davčnega načrtovanja in omogočajo nizko obdavčitev dohodka v državi članici, ki je izdala stališče, lahko v drugih državah članicah ostane le manjša količina obdavčljivega dohodka, s čimer se zmanjšajo njihove davčne osnove. Avtomatična izmenjava podatkov o davčnih stališčih temelji na veljavnih pravilih Direktive 2011/16/EU v zvezi s praktičnimi postopki za izmenjavo podatkov, tudi prek standardnih obrazcev in je v skladu z mednarodnim razvojem na ravni OECD in prizadevanji OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička.

K 2. členu

ZDavP-2 v 48. členu ureja odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašeni za pogrešane oziroma opravilno nesposobne. Zakon v primeru smrti fizične osebe določa, da z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. Po veljavni ureditvi se v tem obdobju zaračunavajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

Določa se, da z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se obračunajo obresti. Obrestna mera znaša 2 % letno.

K 3. členu

Davčni zavezanec mora po veljavnem 55. členu v primeru predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračunati in plačati obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave, za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za:

1. 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
2. 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
3. 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
4. 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna.

Predlog določa, da davčni zavezanec (pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost), od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača 3 % letne obresti od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave.

Po predlagani ureditvi je plačilo - višina obresti, ki jih bo moral davčni zavezanec plačati ob predložitvi obračuna na podlagi samoprijave, nižje v primerjavi z veljavnimi obrestmi in pribitki. Sprememba plačila oziroma višine obresti brez pribitkov daje davčnim zavezancem priložnost, da izkoristijo institut samoprijave, ki je v primerjavi z veljavno ureditvijo za davčnega zavezanca ugodnejša.

K 4. členu

Po veljavnem 63. členu mora davčni zavezanec v zvezi z vložitvijo davčne napovedi na podlagi samoprijave od neplačanega davka plačati obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi, povečani za:

5. 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;

6. 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
7. 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
8. 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi.

Predlog določa, da od neplačanega davka davčni organ obračuna 3 % letne obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave. Po predlagani ureditvi je plačilo - višina obresti, ki jih bo moral davčni zavezanec plačati v primeru samoprijave, nižje v primerjavi z veljavnimi obrestmi in pribitki. Sprememba plačila oziroma višine obresti brez pribitkov spodbuja davčne zavezance k vložitvi napovedi na podlagi samoprijave, ki je v primerjavi z veljavno ureditvijo za davčnega zavezanca ugodnejša.

K 5. členu

Predlog je povezan z novim institutom odpovedi pravici do pripomb na zapisnik oziroma dodatni zapisnik, ki sta izdana v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora. Določa, se da davčni organ izda odmero odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe ali z dnem odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik.

Rok iz 84. člena je instrukcijske in ne prekluzivne narave. Prekoračitev tega roka ne pomeni, da davčni organ po tem roku ne more izdati upravne odločbe¹.

K 6. členu

ZDavP-2, z izjemo 81. in 82. člena, nima posebnih določb glede oblike, načina izdaje in sestavnih delov odločbe in sklepov, zato se skladno s tretjim odstavkom 2. člena ZDavP-2, subsidiarno uporabljajo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZUP).

Davčni organ vodi dokumentarno gradivo, v katerega sklop sodijo tudi priprave odločb, sklepov in dokumentov v elektronskem sistemu EDS. Po veljavni ureditvi ZUP, je treba tudi odločbe in sklepe elektronsko podpisati, kar povzroča organu administrativne obremenitve in s tem podaljšuje čas izdaje odločb in drugih dokumentov.

S predlogom se uredi način podpisovanja odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki jih davčni organ pripravi in izda v elektronski obliki.

Predlog določa, da odločbo podpiše uradna oseba, ki odloča v zadevi in uradna oseba, ki je vodila postopek oziroma pripravila osnutek odločbe.

Če se odločba izda v elektronski obliki, se podpiše v skladu z Zakonom o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu. V tem primeru je podpis enakovreden lastnoročnemu podpisu. Na odločbi, ki je izdana v elektronski obliki, je treba označiti, da je podpisana z elektronskim podpisom ter navesti podatke o podpisniku, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila ter spletnemu naslovu, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve veljavnosti elektronskega podpisa in naslov davčnega organa, pri katerem je mogoče osebno preveriti veljavnost elektronskega podpisa.

¹ Prim.: Sodba Vrhovnega sodišča RS I Up 80/2002.

Po predlogu zakona davčnemu organu ne bo treba pošiljati odločbe samo v fizičnem izvorniku, temveč ima davčni organ ob izpolnjevanju pogojev na voljo še druge načine, in sicer bo lahko poslal odločbo v:

1. elektronskem izvorniku,
2. fizičnem prepisu ali
3. elektronskem (skeniranem) prepisu.

Fizični prepis odločbe se overi z oznako o točnosti prepisa in lastnoročnim podpisom uradne osebe, ki je opravila prepis, elektronski pa z elektronskim podpisom uradne osebe.

Predlog določa pogoj, ki mora biti izpolnjen, da ni potrebna overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, če davčni organ zagotavlja možnosti preverjanje istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvornikom. Če davčni organ zagotovi te možnosti, na odločbi navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti ali navedbo in naslov davčnega organa, pri katerem je mogoče preveriti istovetnost fizičnega prepisa z elektronskim izvornikom.

Tako bo lahko davčni zavezanec, ki dvomi v pristnost odločbe, izdane v elektronskem izvorniku, fizičnem prepisu ali elektronskem skeniranem prepisu, preveril pristnost listine na spletnem naslovu ali osebno pri davčnemu organu.

Predlog tudi določa, da ima fizični prepis ob izpolnjevanju zakonskih pogojev, enako dokazno vrednost kot izvornik odločbe.

Fizični prepis odločbe ima enako dokazno vrednost kot izvornik odločbe.

Določa se, da izvornik odločbe hrani organ.

Ta člen se uporablja tudi za sklepe in druge dokumente, ki jih izda davčni organ v elektronski obliki.

K 7. členu

Veljavni drugi odstavek 87. člena ZDavP-2 določa, da davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, če se pritožbi ne ugoti.

Predlog določa, da se davčnemu zavezancu – fizični osebi, ko je odložena izvršba, obračunajo 2 % letne obresti. Tudi davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, se za čas, ko je odložena izvršba, obračunajo 2 % letne obresti oziroma obresti v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglasitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo skladnosti državnih pomoči, ki jih ni potrebno priglasiti Evropski komisiji.

K 8. členu

Veljavni prvi odstavek 89. člena ZDavP-2 določa, da se v obnovi postopka za krajevno pristojen organ šteje organ, ki je izdal odločbo v postopku, ki se obnavlja. Predlog določa črtanje prvega odstavka 89. člena ZDavP-2, saj ZDavP-2 ne ureja več krajevne pristojnosti.

Finančna uprava Republike Slovenije ni organizirana teritorialno. Upoštevajoč 9. člen Zakona o finančni upravi in Uredbo o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in pravosodnih organih, ki ureja skupna merila za notranjo organizacijo v organih državne uprave, njene notranje organizacijske enote, Generalni finančni urad, finančni uradi, izpostave (tudi sektor, oddelek, referat, itd.) niso samostojni upravni organi, zato o njihovi krajevni pristojnosti ni mogoče govoriti. Njihova interna, notranja razdelitev dela v okviru finančnih uradov, predstavlja samo notranji organizacijski ukrep za delitev pooblastil.

Zaradi črtanja prvega odstavka se drugi odstavki tega člena ustrezno preštevilčijo.

K 9. členu

Predlagana sprememba tretje točke 92. člena je povezana s predlogom novega 97.a člena, ki določa, da pobot nastane z dnem, ko se stečejo pogoji zanj. Predlog novega 97.a člena določa, da se šteje, da je davek plačan na dan, ko so se stekli pogoj za pobot. Predlagana ureditev vpliva na tek zamudnih obresti. Te prenehajo teči z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za pobot, ne pa šele na dan, ko je davčni organ opravil pobot. Navedeno pomeni, da je pobot opravljen na dan, ko je na eni strani preplačilo davka, na drugi strani pa neporavnana obveznost iz naslova drugih davkov ali pa drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Dopolnitev četrte točke 92. člena zasleduje enako obravnavo dolžnikov in jasnejšo opredelitev datuma plačila, če se davek plača pri davčnem organu s plačilno/kreditno kartico (brezgotovinsko plačilo). Ponudniki plačilnih storitev zagotavljajo kritje (prilive) na podračune Finančne uprave Republike Slovenije za izvršena plačila z brezgotovinskimi plačilnimi instrumenti (na primer s kreditnimi karticami) z več dnevnim zamikom, praviloma tudi do enega tedna. To pa bi v primeru, če bi se kot datum plačila upošteval datum, ko je zagotovljeno kritje s strani plačilnega servisa, pomenilo, da bi davčni zavezanec, ki poravna obveznost s plačilno/kreditno kartico, plačal več obresti kot davčni zavezanec, ki poravna obveznost v gotovini oziroma če ponudnik plačilnih storitev isti ali naslednji dan zagotovi kritje na podračun Finančne uprave Republike Slovenije. Podobno velja tudi za primere plačila globe. V teh primerih storilec prekrška ne bi bil upravičen do plačila polovice globe, tako kot bi veljalo za tistega storilca, ki poravna globo v gotovini ali v primeru, če ponudnik plačilnih storitev istega oziroma naslednji dan zagotovi kritje na podračun Finančne uprave Republike Slovenije.

K 10. členu

Veljavni prvi odstavek 95. člena določa, da v primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka oziroma na dan neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

Predlog določa, da se v primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora (v davčnem nadzoru davčnih obračunov, v davčnem nadzoru posameznega področja poslovanja ali v davčnem inšpekcijskem nadzoru) ugotovi davčno obveznost, za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo 7 % letne obresti.

Veljavni drugi odstavek določa, da se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z Zakonom o finančni upravi, v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunavajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo kot bi bile uvozne dajatve.

Predlog določa, da se črta drugi odstavek, ker se s 1. 5. 2016 začne uporabljati nov carinski zakonik Unije (Uredba 952/2013), ki ureja obračun obresti v primerih (114/2. člen), ki jih ureja veljavni drugi odstavek. Upoštevajoč načelo primarnosti in neposredne uporabe, je treba upoštevati ureditev Uredbe, ki se razlikuje od določil ZDavP-2 glede obračunavanja obresti.

K 11. členu

Po predlogu se šesti, sedmi in osmi odstavek 97. člena črtajo. Črtana vsebina, ki ureja pobot, se po predlogu zakona uredi v novem 97.a členu.

K 12. členu

Zaradi jasnosti in preglednosti se pobot, ki je urejen skupaj z vračilom davka, uredi v posebnem členu.

Pobot nastane z dnem, ko ima davčni zavezanec na eni strani preplačilo davka, na drugi strani pa neporavnane druge vrste davka ali druge denarne obveznosti, ki jih izterjuje davčnih organ ali stroške postopka. Z dnem zapadlosti obeh (ali več) obveznosti (obveznosti za plačilo in obveznosti za vračilo davka) se šteje, da je opravljen pobot, ne glede na to, kdaj davčni organ pobot evidentira v knjigovodski evidenci.

Na podlagi veljavnega 92. člena ZDavP-2 se šteje, da je davek plačan na dan, ko se davek poravna s preveč plačanim davkom v skladu s četrnim in šestim odstavkom 97. člena tega zakona. Upoštevajoč to določbo, so davčnemu zavezancu do dne, ko je davčni organ ugotovil, da so izpolnjeni pogoji za pobot, tekle zamudne obresti za davek. Ustavitev teka zamudnih obresti ni bilo odvisno od tega, kdaj so se stekli pogoji zanj, temveč šele od dne, ko je pogoje za pobot ugotovil davčni organ in to evidentiral v knjigovodski evidenci.

Cilj predloga je, da zamudne obresti prenehajo teči z dnem, ko je izpolnjen pogoj za pobot.

Dospele davčne obveznosti imajo prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek, kar pomeni, da v primeru, če davki in druge denarne nedavčne obveznosti ter stroški postopka dospejo v plačilo istočasno, se najprej opravi pobot davkov, ki jim je potekel rok za plačilo, nato pa pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ, nazadnje pa stroške postopka.

Določi se, da davčni organ za ugotavljanje steka pogojev za pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti upošteva dan, ko prejme predlog za izvršbo.

Določi se, da davčni organ o pobotu obvesti zavezanca za davek.

K 13. členu

Po predlogu se veljavni 98. člen, ki določa vračilo davka v posebnih primerih, dopolni. Predlog določa, da se v teh primerih uporabljajo tudi določbe glede pobota, ki se ga ureja v novem 97.a členu.

K 14. členu

Po veljavni ureditvi lahko davčni organ v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja po v Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016; ZFPPIPP-G) je bila ureditev postopka poenostavljene prisilne poravnave spremenjena tako, da poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek (nov peti odstavek 221. člena ZFPPIPP). Po novi ureditvi bo davčni zavezanec te terjatve lahko prestrukturiral po določbah tega zakona.

Na podlagi predloga bo lahko davčni organ poleg primerov preventivnega finančnega prestrukturiranja tudi za primere poenostavljene prisilne poravnave, urejene v ZFPPIPP, dovolil obročno plačilo v največ 60 mesečnih obrokih, če bo zavezanec za davek predložil pravnomočni sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.

K 15. členu

Veljavni 104. člen določa, da se davčnemu zavezancu za čas odloga ali obročnega plačila davka obračunajo zamudne obresti. Davčnemu zavezancu – fizični osebi se obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu, davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, pa se zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka veljavni referenčni obrestni meri za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma o obročnem plačilu.

Predlog določa, da se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom obračunajo 2% obresti. Za čas odloga oziroma obročnega plačila se tudi davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, za odloženi davek, vključno z zamudnimi obrestmi, obračunajo 2 % obresti oziroma obresti, v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglasitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo skladnosti državnih pomoči, ki jih ni potrebno priglasiti Evropski komisiji.

K 16. členu

Davčni organ lahko z začasnim sklepom za zavarovanje naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s sredstvi. Po predlogu, ki spreminja veljavno 1. točko prvega odstavka 119. člena ZDavP-2, se v primeru zavarovanja davčnega dolga na denarnih sredstvih, ki jih ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici, upoštevajo omejitve, ki veljajo v davčni izvršbi na dolžnikove denarne prejemke, urejene v 160. členu zakona. Zavezancu za davek morajo tako na računu ostati 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja

minimalno plačo, če pa dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

Zaradi vključitve KDD v sistem TARGET 2 – Securities, ki predstavlja enotno panevropsko informacijsko platformo za izvajanje poravnave poslov z vrednostnimi papirji, so potrebne spremembe ZDavP-2 v delu, ki se nanaša na zavarovanje izpolnitve in plačila davčne obveznosti. Predlog spreminja veljavni četrti odstavek 119. člena ZDavP-2, ki določa, da mora davčni organ nemudoma poslati pristojnemu registrskemu organu, klirinško depotni družbi oziroma pooblaščenemu udeležencu trga vrednostnih papirjev, začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah. Pristojni registrski organ mora prepoved, vsebovano v sklepu za zavarovanje vpisati v predpisan register. Predlog tako razširja učinke zavarovanja (prepoved razpolaganja z deleži, ki jih ima zavezanec v družbah) še na upravičenca do izplačil.

S predlagano dopolnitvijo šestega odstavka bo davčni organ imel možnost davčnemu dolžniku omejiti ali prepovedati razpolaganje z njegovimi plovili ali zrakoplovi. Davčni organ bo po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi plovili ali zrakoplovi, nemudoma vložil zahtevo za vpis v slovenski ladijski register (vpisnik ladij, čolnov in plavajočih naprav) ali v register zrakoplovov. Upravljaec registra bo po uradni dolžnosti izdal potrdilo o vpisu v register (Uprava Republike Slovenije za pomorstvo v primeru vpisa ladij je upravljaec registra ladij oziroma plovil, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije pa je upravljaec registra zrakoplovov).

K 17. členu

Po veljavni ureditvi (135. člen ZDavP-2) se davčni inšpekcijski nadzor začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru, inšpektor pa lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa². Če je ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, se lahko začne inšpekcijski nadzor brez izdaje sklepa. V tem primeru se davčni inšpekcijski nadzor začne, ko inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora. Sklep mora poleg sestavin, določenih v Zakonu o splošnem upravnem postopku vsebovati tudi obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša, vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ter opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora. Zoper sklep o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora ni pritožbe.

S predlogom se črta obvezna sestavina, da je davčni zavezanec seznanjen z obdobjem obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša in vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora. Sklep mora vsebovati samo opozorilo o dolžnosti sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora (obvezna sestavina), lahko pa tudi predmet davčnega

² Določitev sklepa o uvedbi inšpekcijskega nadzora tudi ne vsebuje Zakon o inšpekcijskem nadzoru. Ta zakon določa samo možnost, da se lahko Inšpekcijski nadzor predhodno najavi. Po predlogu tega zakona pa bo davčni organ davčnega zavezanca še vedno seznanil z začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora, in sicer z obvestilom. Še naprej pa bo veljala izjema od tega pravila, torej, da ne bo predhodno seznanjen, če obstaja nevarnost, da bi bil davčni inšpekcijski nadzor ogrožen.

inšpekcijskega nadzora (vrste davkov, obdobje obdavčenja itd.), vendar slednje sestavine niso več obvezne.

Predlog nadalje določa, da davčnemu organu ni treba izdati novega sklepa, če se inšpekcijski nadzor razširi še na druga obdobja oziroma druge vrste davkov.

Predlog s tem ne spreminja veljavne ureditve niti pravnega položaja zavezanca za davek, saj davčni organ v skladu z veljavnim pravom ni omejen glede nadzora (vrst davkov, obdobja obdavčevanja), razen z institutom zastaranja in načelom ne bis in idem. Veljavni četrty odstavek 133. člena ZDavP-2 že določa da se lahko davčni inšpekcijski nadzor razširi tudi na druga obdobja oziroma druge vrste davka, če obstaja sum zmanjšanja davčne obveznosti zaradi neplačila davkov.

Opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora je ena izmed temeljnih pristojnosti davčnega organa, urejena v ZDavP-2, Zakonu o finančni upravi in zakonih o obdavčenju. Pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora je davčni organ vezan na določila o zastaranju ter določila, ki prepoveduje dvakratno odločanje o isti stvari.

Na podlagi prvega odstavka 125. člena ZDavP-2 pravica do odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, obračunati, odtegniti in odmeriti. Zastaranje je procesni institut, ki zavezancu za davek, kakor tudi davčnemu organu, po preteku določenega časa onemogoči procesno dejanje, v primeru nadzora to pomeni, da davčni organ po pretečenem času ne more več opraviti davčno odmero, torej tudi ne more več začeti davčnega inšpekcijskega nadzora. To je temeljna določba, ki tudi določa, da pravica odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, obračunati, odtegniti in odmeriti. Tudi po sodni praksi so določbe ZDavP-2 o zastaranju nasploh in še posebej tistih o teku zastaralnih rokov same po sebi dovolj jasne in jih je kot takšne mogoče uporabiti³.

ZDavP-2 v petem odstavku 141. člena določa, da glede ugotovitev in dejanj, opravljenih v davčnem inšpekcijskem nadzoru, o katerih je bilo že pravnomočno odločeno, se nadzor ne more ponoviti. Isto načelo – ne bis in idem pa je urejeno z določili ZUP (129. člen).

Treba je še upoštevati, da davčni zavezanec že po veljavni ureditvi zoper sklep o začetku davčne izvršbe nima pravice do pritožbe, vendar pa se v njegov pravni položaj in pravice ne posega, saj se o njegovih pravicah oziroma obveznostih odloča z odločbo o davčnem inšpekcijskem nadzoru, zoper katero ima možnost pravnih sredstev v davčnem postopku (pritožbo), kot tudi sodnega varstva zoper odločitve davčnega organa, zagotovljenega v upravnem sporu.

Upoštevajoč navedeno, davčni zavezanec ne more vplivati ali se davčni inšpekcijski nadzor opravi ali ne, tudi ni potrebe po ureditvi, ki bi (še naprej) določala, da se začne davčni inšpekcijski nadzor s sklepom, zoper katerega ni pritožbe. Bistveno je, da mora davčni organ davčnemu zavezancu med postopkom zagotavljati možnost, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za ugotovitev dejanskega stanja in izdajo odločbe (pravico udeleževati se ugotovitvenega postopka, pravico izjaviti se o vseh dejstvih in okoliščinah ter pravico izpodbijati ugotovitve in navedbe davčnega organa⁴). V te pravico pa se s predlogom ne posega.

³ UPRS sodba I U 920/2012.

⁴ Glej Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP) : s komentarjem /avtorji Tone Jerovšek... et. al., _ Ljubljana: Nebra, 2004, str. 86.

K 18. členu

Pri predlogu gre za redakcijske popravke, in sicer se v naslovu 138. člena ZDavP-2 črta besedilo »in pristojnosti pooblaščenih oseb«. Pristojnosti pooblaščenih oseb so urejene v Zakonu o finančni upravi, v členih od 14. do 44. člena. V noveli ZDavP-2I so se določene pristojnosti pooblaščenih oseb, ki jih je urejal ta člen, črtale, vendar pa tej spremembi ni sledila vsebina naslova.

K 19. členu

Predlaga se črtanje drugega odstavka 139. člena ZDavP-2. Ta določa obveznost davčnega inšpektorja, da mora pred sestavo zapisnika zavezanca za davek pisno seznaniti z rezultatom davčnega inšpekcijskega nadzora tako, da ga opozori na dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčne učinke teh ugotovitev.

Davčni zavezanec ima ves čas postopka davčnega inšpekcijskega nadzora pravico sodelovanja. To mu zagotavlja že ZUP na podlagi načela varstva pravic strank in varstva javnih koristi. 7. člen ZUP določa, da morajo organi pri postopanju omogočiti strankam, da čim lažje zavarujejo in uveljavljajo svoje pravice, pri tem pa skrbeti, da stranke ne uveljavljajo svoji pravic v škodo pravic drugih ne v nasprotju z javno koristjo. Kadar uradna oseba glede na podano dejansko stanje izve ali sodi, da ima stranka v postopku podlago za uveljavitev kakšne pravice, jo na to opozori. Na podlagi določil ZUP mora davčni organ davčnemu zavezancu ves čas davčnega inšpekcijskega nadzora davčnemu zavezancu omogočiti, da svoje procesne pravice uveljavi ali zavaruje, vendar pa ne v nasprotju z javno koristjo. Dolžnost davčnega inšpektorja je tudi, da pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora opozori davčnega zavezanca o posledicah dejanj, ki vplivajo na odmero davka. To načelo obvezuje uradno osebo davčnega organa, davčnega inšpektorja, da v primerih, ko v zvezi s podanim dejanskim stanjem zve ali sodi, da ima davčni zavezanec podlago za uveljavitev kakšne materialne pravice, ga na to opozori⁵.

ZDavP-2 v 138. členu določa tudi obveznost sodelovanja zavezanca za davek pri ugotavljanju dejanskega stanja.. Dolžnost sodelovanja izhaja tudi iz drugih določb ZDavP-2 in Zakona o finančni upravi. 17. člen ZFU določa, da mora davčni inšpektor zavezanca za davek že na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora opozoriti, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil. Pravica do prisotnosti in sodelovanja v postopku pa je davčnemu zavezancu zagotovljena tudi z 9. členom ZUP, ki ureja načelo zaslišanja stranke.

Davčni organ je tako že na podlagi splošnih pravil oziroma načel ZUP in ZDavP-2 dolžan davčnega zavezanca sproti seznanjati o pomembnih dejstvih in dokazih, ki vplivajo na obdavčitev. Še posebej pa je ta dolžnost izražena, če gre za nevednost in neukost stranke. Po četrtem odstavku 7. člena ZUP mora organ skrbeti, da nevednost in neukost stranke in drugih udeležencev v postopku nista v škodo pravic, ki jim gredo po zakonu. Vendar pa te določbe ni mogoče razumeti tako, da stranki ni treba skrbeti za svoje pravice⁶.

V praksi se vsebina pisne seznanitve o rezultatu davčnega inšpekcijskega nadzora ne razlikuje od vsebine zapisnika po 140. členu ZDavP-2.

Davčni zavezanec bo o rezultatu davčnega inšpekcijskega nadzora, vseh dejstev in pomembnejših dejanj v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora, ki vplivajo na obdavčenje, pravnih posledicah ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčnih učinkih, seznanjen

⁵ Prim: Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP) : s komentarjem /avtorji Tone Jerovšek... et. al., _ Ljubljana: Nebra, 2004, str. 71-85.

⁶ Sodba Upravnega sodišča št. UL0001254.

z zapisnikom o davčnem inšpekcijskem nadzoru. S tem namenom predlog člena dopolnjuje prvi odstavek 140. člena, ki določa, da zapisnik vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo.

Davčnemu zavezancu s črtanjem drugega odstavka 139. člena ne bo zmanjšana pravna varnost, saj ima davčni zavezanec ves čas postopka davčnega inšpekcijskega nadzora pravico in dolžnost sodelovanja. Davčni zavezanec ima še po izdaji zapisnika z vložitvijo pripomb vse možnosti za izpodbijanje ugotovljenih dejstev. V teh pripombah lahko predlaga nova dejstva in dokaze. Nova dejstva in dokazi pa se upoštevajo, če so obstajali že pred zapisnikom in jih davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov ni mogel navesti in predložiti. Tako se sodelovanje zavezanca in s tem kontradiktornost postopka zagotavlja že na podlagi določb ZDavP-2, ki urejajo sodelovanje zavezanca za davek, pravico zavezanca za davek do informacij, pravico do pripomb na zapisnik in dodatni zapisnik. Davčni zavezanec ima možnost, da z aktivno udeležbo ves čas davčnega inšpekcijskega nadzora sodeluje v davčnem inšpekcijskem nadzoru, vključno z izdajo zapisnika o nadzoru, na katerega lahko davčni zavezanec vlaga pripombe⁷.

Davčnemu zavezancu so dane široke možnosti izpodbijanja odločitve davčnega organa tudi z vložitvijo pritožbe. Razlogi za pritožbo so številni. Eden izmed razlogov za pritožbo je tudi, če davčnemu zavezancu ni bila dana možnost izjaviti se o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe. Razlog za pritožbo je tudi nepopolno ali napačno ugotovljeno dejansko stanje. Davčni zavezanec pa ima v pritožbenem postopku tudi možnost navajati nova dejstva in predlagati nove dokaze, ki se upoštevajo kot pritožbeni razlogi le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji in če jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti na obravnavi.

Takšna ureditev prisiljuje davčnega zavezanca, da že od začetka davčnega inšpekcijskega postopka navede vsa dejstva in predlaga vse dokaze, ki vplivajo na obdavčitev. Davčni zavezanec mora že v skladu z načelom dolžnosti dajanja podatkov dajati resnične, pravilne in popolne podatke davčnemu organu, ki jih potrebuje za pobiranje davkov (10. člen ZDavP-2). Že to načelo določa, da davčni zavezanci pri vodenju davčnega postopka sodelujejo z davčnim organom pri ugotavljanju dejstev v breme in korist zavezancev, ter da morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Nova dejstva in novi dokazi, ki so obstajali že v času odločitve, pa so tudi razlog za obnovo postopka.

ZIN⁸ v primerjavi z ZDavP-2 tudi ne ureja predhodne seznanitve stranke o rezultatu inšpekcijskega nadzora. Inšpektor v postopku po ZIN pisno ne opozarja stranke na dejstva, ki vplivajo na odločitev, pravne posledice ugotovitev, učinke teh ugotovitev. ZIN v primerjavi z ZUP tudi nima specialnih določb glede zapisnika. ZDavP-2 ima v primerjavi z ZIN⁹ tudi daljši rok za pritožbo zoper odmero odločbo, torej 30 dni od vročitve. Glede nesuspendivnosti pritožbe pa se ureditvi po ZDavP-2 in ZIN ne razlikujeta.

K 20. členu

Predlog določa, da bo lahko davčni zavezanec v 20 dneh po izdanem zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru iz 140. člena ZDavP-2 predložil davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun. Predložitev davčnega obračuna mora dovoliti davčni organ. Dovolitev je

⁷ Prim. Odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-252/00.

⁸ ki ureja splošna načela inšpekcijskega nadzora, organizacijo inšpekcij, položaj, pravice in dolžnosti inšpektorjev, pooblastila inšpektorjev, postopek inšpekcijskega nadzora, inšpekcijske ukrepe in druga vprašanja, povezana z inšpekcijskim nadzorom

⁹ ZIN nima posebnih določb glede roka za pritožbo, kar pomeni da veljajo določbe ZUP. ZUP določa 15 dnevni rok za pritožbo.

odvisna od tega, ali je davčni zavezanec predložil davčni obračun, ki upošteva ugotovitev davčnega organa, navedene v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

Popravek istega davčnega obračuna lahko davčni zavezanec predloži samo enkrat.

Določi se, da če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami zapisnika in davek plačan skupaj s 5 % letnimi obrestmi, se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more več ponoviti (ne bis in idem). Izjema od tega pravila pa velja, če so podani razlogi za obnovo postopka, ker je davčni organ zvedel za nova dejstva ali nove dokaze.

Davčni organ tako lahko začne davčni inšpekcijski nadzor, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru, vključno s postopkom predložitve davčnega obračuna po tem členu. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko začne samo po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva (subjektivni rok), ko je davčni organ mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od predložitve davčnega obračuna po tretjem odstavku tega člena se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti (objektivni rok).

Davčni organ nadaljuje davčni inšpekcijski nadzor, če oba pogoja ne bosta kumulativno izpolnjena. Davčni organ tako ne dovoli predložitve davčnega obračuna, če:

- predložen obračun ne upošteva ugotovitev davčnega nadzora po izdanem zapisniku in
- ugotovljena obveznost iz predloženega obračuna skupaj z zamudnimi obrestmi ni poravnana hkrati s predloženim obračunom.

V 399. členu ZDavP-2 se določi, da davčni zavezanec ni odgovoren za prekršek, če bo davčni obračun predložen v skladu s tem členom.

K 21. členu

Predlog, ki je povezan s črtanjem drugega odstavka 139. člena zakona, določa, da mora zapisnik vsebovati ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo. S tem bo davčni zavezanec seznanjen o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembno vplivale na ugotovljeno dejansko stanje in na določitev davčne obveznosti.

K 22. členu

Predlog novega 140.a člena določa, da se lahko davčni zavezanec v 20 dneh po vročitvi zapisnika ali dodatnega zapisnika o inšpekcijskem nadzoru odpove pravici do pripomb na zapisnik iz 140. člena, o čemer mora biti poučen v zapisniku ali dodatnem zapisniku.

Predlagan institut odpovedi pravici do pripomb na zapisnik bo skrajšal postopke davčnega inšpekcijskega nadzora v primerih, če se bo davčni zavezanec strinjal z ugotovitvami davčnega organa. Če z vidika davčnega zavezanca niso sporne ugotovitve davčnega organa, je zainteresiran, da se v izogib teku 7 % obresti (predlog prvega odstavka 95. člena ZDavP-2), postopek davčnega inšpekcijskega nadzora čimprej zaključi.

Davčni zavezanec z odpovedjo pravici do pripomb izgubi pravico, da v primeru vložene pritožbe, postopku z izrednimi pravnimi sredstvi ali postopku pred sodiščem, navaja nova dejstva in dokaze. Zato mora davčni organ davčnega zavezanca v zapisniku poučiti o posledicah odpovedi pravici do pripomb na zapisnik. Določi se, da odpoved pravici do pripomb na zapisnik za davčnega zavezanca nima pravnih posledic, če o posledicah odpovedi pravici do pripomb ni bil poučen v zapisniku ali dodatnem zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

Odpoved pravici do pripomb na zapisnik se šteje z dnem, ko davčni organ prejme pisno odpoved oziroma z dnem, ko davčni zavezanec poda odpoved ustno na zapisnik pri davčnem organu.

Predlog, ki zasleduje tudi hitrost postopka, je utemeljen na podlagi podatkov, prikazanih v spodnji tabeli.

Število pripomb danih na zapisnik znaša v letu 2014 – 16,47%, v letu 2015 – 12,51%.

Število pritožb na odmerno odločbo, če so bile dane že pripombe na zapisnik znaša v letu 2014 – 9,97%, v letu 2015 - 6,30%. Število pritožb na odmerno odločbo, če niso bile dane pripombe na zapisnik znaša v letu 2014 – 2,70%, v letu 2015 – 1,55%. Praviloma vložijo pritožbo na odločbo tisti davčni zavezanci, ki so dali pripombe že na zapisnik.

Število pritožb, vloženih na odmerno odločbo znaša v letu 2014 – 12,67%, v letu 2015 – 7,86%, na ugotovitevno odločbo pa v letu 2014 – 1,65%, v letu 2015 0,83%.

Večina davčnih zavezancev ne vložijo pritožbe zoper odmerno in ugotovitevno odločbo, izdane v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora (v letu 2014 ni vložilo pritožbe 72,23%, v letu 2015 75,04% davčnih zavezancev).

		leto 2014 v %	leto 2015 v %
1.	število zapisnikov, na katere so bile dane pripombe	16,47	12,51
2.	število odmernih odločb	51,52	40,67
3.	število pritožb na odmerno odločbo	12,67	7,86
4.	število pritožb na odmerno odločbo, če so dali pripombe že na zapisnik	9,97	6,30
5.	število pritožb na odmerno odločbo, pa niso dali pripombe na zapisnik	2,70	1,55
6.	št. odločb o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti (ugotovitvene odločbe)	19,56	17,47
7.	št. pritožb na ugotovitvene odločbe	1,65	0,83
8.	št. pritožb na ugotovitevno odločbo, če so dali tudi pripombe na zapisnik	1,10	0,47
9.	število pritožb na ugotovitevno odločbo, pa niso dali pripomb na zapisnik	0,55	0,36
10.	število odločb	71,01	57,78
11.	skupaj število pritožb na odmerne in ugotovitvene odločbe	14,32	8,69
12.	število odmernih in ugotovitvenih odločb, zoper katere niso bile vložene pritožbe in tudi niso bile dane pripombe na zapisnik	72,23	75,04

K 23. členu

KDD je v skladu s krovnim dogovorom, ki predstavlja pravno podlago za vključitev T2S, zavezana implementirati mednarodne standarde za korporacijska dejanja CASG/CAJWG (Corporate Actions Sub-Group / Corporate Actions Joint Working Group; glej tudi drugi odstavek 38. člena ZNVP-1). V skladu s temi standardi mora denarni in informacijski tok od izdajatelja do končnega upravičenca iz vrednostnega papirja (ter obratno) teči prek centralnega depozitarja (v slovenskem primeru prek pooblaščenih udeležencev trga vrednostnih papirjev). Denarni tok vključuje tudi morebitna izplačila, ki ji izdajatelj opravlja v korist upravičencev iz vrednostnih papirjev. Navedeno pomeni, da mora za vsakega končnega upravičenca iz vrednostnega papirja v vsakem trenutku obstajati pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev, prek katerega lahko steče denarni ali informacijski tok.

Po veljavni ureditvi davčni organ pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev ne določi v sklepu o izvršbi, temveč šele v fazi prodaje (212. člen ZDavP-2). Takšna ureditev bi v okolju T2S pomenila, da morebitnega izplačila iz vrednostnih papirjev, ki poteka po naročilu izdajatelja, v času od njihovega rubeža do prodaje ne bi bilo mogoče izvesti v korist davčnega organa. Na podlagi dopolnitve 151. člena, s katero se določi, da mora v primeru, če so predmet davčne izvršbe nematerializirani vrednostni papirji, izrek sklepa o izvršbi vsebovati tudi pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev, izbranega izmed članov klirinško depotne družbe, se to omogoči.

K 24. členu

Če davčni organ oceni, da bi bilo pritožbi zoper sklep o davčni izvršbi mogoče ugoditi, po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo. Po veljavni ureditvi se za čas, ko je dolžniku odložena izvršba, zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje sklepa.

Predlog določa, da se za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo 2 % obresti.

Za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, se obračunajo 2 % obresti oziroma obresti v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2%.«.

Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglasitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo skladnosti državnih pomoči, ki jih ni potrebno priglasiti Evropski komisiji.

K 25. členu

Predlog se usklajuje z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o Javnem jamstvenem, preživninskem in invalidskem skladu Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. Zakon je v zakonodajni obravnavi v DZ), s katerim se je opravila statusna sprememba, to je pripojitev Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije k Javnemu jamstvenemu, preživninskemu in invalidskemu skladu Republike Slovenije. S statusno spremembo se ne spreminja obseg pravic upravičencev. Prav tako se obseg in vrste denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, ne spreminjajo.

K 26. členu

S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, je v davčni izvršbi na njegove denarne prejemke, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, po predlogu

pa poleg tega zneska tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči. Takšne omejitve veljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu.

Določitev izvetja določene višine prejemkov iz davčne izvršbe, upoštevajoč znesek, ki davčnemu dolžniku, njegovim družinskim članom oziroma članom za katere je dolžan skrbeti, zagotavlja minimalne pogoje za preživetje in je enaka kot v Zakonu o izvršbi in zavarovanju.

ZDavP-2 davčnemu zavezancu daje še možnost odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačila davka, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov (101. člen ZDavP-2). Davčni organ mora pred izdajo odločbe o odpisu, delnem odpisu, obročnem plačilu ali odlogu zapadle davčne obveznosti ugotoviti višino dohodkov, prihrankov in premoženjskega stanja davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Na zahtevo davčnega zavezanca davčni organ upošteva tudi socialne razmere in zdravstveno stanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Merila za določitev odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačila so urejena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku. Ta pravilnik določa tudi izjemne primere za odpis, delni odpis, odlog in obročno plačilo davka, če gre za naravne in druge nesreče, smrt davčnega zavezanca ali drugih družinskih članov, daljše bolezni oziroma poškodbe davčnega zavezanca ali njegovih družinskih članov in invalidnosti. V teh primerih se dohodki in prihranki ne upoštevajo. Takšnih možnosti za odpis, delni odpis, odlog ali obročno plačilo dolga v primerih, ko je ogroženo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov Zakon o izvršbi in zavarovanju ne določa.

S predlogom, ki jasneje določa, da veljajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se veljavna ureditev ne spreminja.

Predlagana ureditev zasleduje spoštovanje osebnega dostojanstva in varnosti oziroma zagotavljanje eksistence dolžnika, njegovih družinskih članov in drugih oseb, ki jih je dolžan preživljati.

K 27. členu

Davčni organ ima v praksi težave pri vročanju sklepa, ker se davčni zavezanci izogibajo vročitvi sklepa o izvršbi. Po predlogu, ki določa, da davčni organ pred začetkom rubeža dolžniku vroči sklep o izvršbi, davčni organ ne bo več vezan, da mora vročiti sklep o izvršbi na kraju samem, torej na kraju rubeža.

K 28. členu

S predlogom se črta četrti odstavek 186. člena, ki določa da davčni organ pošlje sklep o rubežu premoženja in rubežni zapisnik v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljeni premoženja. Vsebina te določbe oziroma obveznosti je urejena v tretjem odstavku 188. člena ZDavP-2, ki ureja pridobitev zastavne pravice na zarubljenih premoženjih.

K 29. členu

Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premoženjih z rubežem, če pa se zarubijo premoženja, ki so na podlagi Uredbe o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj vpisane v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj, se zastavna pravica na teh premoženjih pridobi šele z vpisom zastavne pravice v ta register.

Predlog dopolnjenega tretjega odstavka določa, da v primerih, ko davčni organ v zahtevi za vpis v Register zastavnih pravic na premoženjih (v nadaljnjem besedilu: RZPP) navede

identifikacijski znak zarubljene premočnine, ni potrebno pošiljanje rubežnega zapisnika. Če pa v zahtevi za vpis ni naveden identifikacijski znak zarubljene premočnine, mora davčni organ poleg sklepa o izvršbi poslati tudi rubežni zapisnik. Zahteve v RZPP se podajo prek aplikacije.

S predlaganim petim odstavkom se določi pravna podlaga, na podlagi katere bo davčni organ pridobil zastavno pravico na zarubljenih plovilih in zrakoplovih. Zastavna pravica se pridobi z vpisom v posebna registra, slovenski ladijski register in v register zrakoplovov Republike Slovenije. Plovila in zrakoplovi so praviloma večje vrednosti, zato predstavljajo učinkovitejši predmet izvršbe.

Na podlagi 207. člena Pomorskega zakonika (v nadaljnjem besedilu PZ) se vodi Slovenski ladijski register, ki je javna knjiga, sestavljena iz vpisnikov ladij, čolnov in plavajočih naprav (208. člen). Za vodenje tega registra je pristojna Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, ki je organ v sestavi Ministrstva za infrastrukturo.

Na podlagi Zakona o letalstvu se v Register zrakoplovov Republike Slovenije vpisujejo letala. Register vodi Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ali Javni agencija za civilno letalstvo bo zastavno pravico na plovilih ali zrakoplovih vpisala na podlagi sklepa o izvršbi in rubežni zapisnik, ki ju bo poslal davčni organ.

Predlog določa, da je vpis in izbris premočnin v slovenskem ladijskem registru in v registru zrakoplovov Republike Slovenije brezplačen

K 30. členu

Po veljavni ureditvi veljavnost rubeža preneha, če zarubljene premočnine niso prodane v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premočninah. S predlogom se določi, da ta rok ne teče, če davčni organ zaradi okoliščin, ki niso na njegovi strani, torej zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih postopkov, ne more izvesti prodaje.

Po veljavni ureditvi mora davčni organ prekiniti postopek davčne izvršbe in ne sme izvesti prodaje zarubljenih premočnin, če je zoper dolžnika začel insolvenčni postopek. Če pa so po enem letu dani zakonski razlogi za nadaljevanje davčne izvršbe, izgubi zastavno pravico na zarubljeni premočnini. Zaradi tega roka mora ponovno izvesti nov rubež, zaradi česar lahko izgubi tudi vrstni red.

Predlog določa, da veljavnost rubeža preneha z izbrisom slovenskega ladijskega registra (vpisnik ladij, čolnov in plavajočih naprav) oziroma registra zrakoplovov Republike Slovenije. Sprememba tega člena je povezana s predlagano ureditvijo v 188. členu, ki daje pravno podlago za vpis rubeža plovil v ladijski register oziroma vpis rubeža zrakoplova v register zrakoplovov.

K 31. členu

Predlog določa, da mora uradna oseba o opravljenem rubežu in cenitvi sestaviti zapisnik. V zapisnik se navede, da bo rubež vpisan v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, v slovenski ladijski register oziroma v register zrakoplovov Republike Slovenije.

Predlog je povezan s spremembo 188. člena ZDavP-2 v delu, ki razširja rubež premočnin (plovila in zrakoplove).

K 32. členu

KDD je v skladu s krovnim dogovorom, ki predstavlja pravno podlago za vključitev T2S, zavezana implementirati mednarodne standarde za korporacijska dejanja CASG/CAJWG (Corporate Actions Sub-Group / Corporate Actions Joint Working Group; glej tudi drugi odstavek 38. člena ZNVP-1). V skladu s temi standardi mora denarni in informacijski tok od izdajatelja do končnega upravičenca iz vrednostnega papirja (ter obratno) teči prek centralnega depozitarja (v slovenskem primeru prek pooblaščenih udeležencev trga vrednostnih papirjev). Denarni tok vključuje tudi morebitna izplačila, ki ji izdajatelj opravlja v korist upravičencev iz vrednostnih papirjev. Navedeno pomeni, da mora za vsakega končnega upravičenca iz vrednostnega papirja v vsakem trenutku obstajati pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev, prek katerega lahko steče denarni ali informacijski tok.

Po veljavni ureditvi davčni organ pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev ne določi v sklepu o izvršbi, temveč šele v fazi prodaje (212. člen ZDavP-2). Takšna ureditev bi v okolju T2S pomenila, da morebitnega izplačila iz vrednostnih papirjev, ki poteka po naročilu izdajatelja, v času od njihovega rubeža do prodaje ne bi bilo mogoče izvesti v korist davčnega organa. Na podlagi dopolnitve 211. člena, ki ureja vročitev sklepa o izvršbi, vpis rubeža in prenehanja rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev, se to omogoči.

Davčni organ na podlagi veljavnega prvega odstavka 211. člena ZDavP-2 vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku in klirinško depotni družbi, po predlogu pa še pooblaščenemu udeležencu trga.

Veljavni drugi odstavek določa obveznosti klirinško depotne družbe v zvezi z opravo rubeža. Med temu obveznostmi je tudi vpis sklepa o izvršbi v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev z točno določenimi podatki. S predlogom dopolnitve drugega odstavka se razširjajo obveznosti KDD v zvezi z vpisom, in sicer mora KDD vpisati v centralni register poleg podatkov o davčnem organu, ki je izdal sklep, datumu izdaje sklepa in prepovedjo razpolaganja še pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

K 33. členu

Predlog, določa, da zarubljene vrednostne papirje prodaja pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev po naročilu ministrstva, pristojnega za finance. Prenos zarubljenih in prodanih nematerializiranih vrednostnih papirjev na račun kupca opravi klirinško depotna družba na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev. Klirinško depotna družba oziroma pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev nakaže znesek, ki je pridobljen s prodajo, na transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih sredstev.

K 34. členu

V 6. točki 243.a člena se dopolni opredelitev avtomatične izmenjave podatkov in doda opredelitev vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

K 35. členu

Veljavna 4. točka tretjega odstavka 248. člena, ki določa, da pristojni organ v okviru avtomatične izmenjave pristojnemu organu druge države članice EU v primeru zaprtja računa, sporoči stanje na računu ali vrednost računa, neposredno pred zaprtjem računa, se zaradi uskladitve besedila slovenskega prevoda Direktive Sveta 107/2015/EU, spremeni. Spremenjena 4. točka tretjega odstavka 248. člena tako določa, da pristojni organ v primeru, da je bil račun zaprt med letom, poroča samo o zaprtju računa, in ne tudi o stanju na računu pred zaprtjem računa.

K 36. členu

Novi 248.a člen določa način avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov. Tako se avtomatična izmenjava podatkov o rezidentih drugih držav članic razširja na nove kategorije podatkov, s čimer je zagotovljen usklajen, dosleden in celovit pristop k avtomatični izmenjavi podatkov na notranjem trgu na ravni EU.

Podatki, ki jih je treba v skladu s petim odstavkom 248.a člena sporočiti pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji, vključujejo podatke o izdanem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki so taksativno naštet. Predlagani člen prav tako določa izjeme glede sporočanja podatkov Evropski komisiji, ki jih v skladu s tretjim odstavkom ni treba sporočiti. Določeni pa so tudi primeri, ko pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne sporoči podatkov, in sicer, če gre za dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum, ki je sklenjen z državo, ki ni država članica EU, in mednarodna pogodba o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katere je bil sklenjen ta vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam, temveč samo podatke, navedene v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum.

Predlog člena določa tudi, da se podatki, sporočajo v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana ali spremenjena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi. S predlagano spremembo se prav tako določa tudi rok za potrditev prejema teh podatkov.

Predlagani novi 248.b člen določa avtomatično izmenjavo poročila po državah (v nadaljnjem besedilu: CbCR). Prvi odstavek člena določa, da pristojni organ, ki je prejel CbCR v skladu s 255.i členom zakona, na podlagi avtomatične izmenjave, posreduje CbCR, vsem drugim pristojnim organom v jurisdikcijah, v katerih je na podlagi podatkov iz CbCR razvidno, da je ena ali več oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij poročevalca, rezident za davčne namene ali pa preko poslovne enote opravlja dejavnost, v zvezi s katero je obdavčena. V drugem odstavku je določeno, da mora pristojni organ izmenjati CbCR najpozneje v 15 mesecih od zadnjega dne davčnega leta mednarodne skupine podjetij, na katerega se CbCR nanaša.

K 37. členu

Določa se, da, da mora Ministrstvo za finance Evropski komisiji sporočiti tudi statistične podatke, ki so opredeljeni v prvem odstavku novega 248.a člena.

Predlagana dopolnitev 253.b člena ZDavP-2 se navezuje na Direktivo Sveta 2015/2376/EU, ki v 8.a členu določa, da države članice pred 1. januarjem 2018 Komisiji vsako leto pošljejo statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav v skladu s členoma 8 in 8a ter po možnosti podatke o upravnih in drugih zadevnih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčne uprave kot tudi za tretje osebe.

K 38. členu

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se črta 255. člen zakona, ki določa pristojni organ.

K 39. členu

Gre za redakcijski popravek 255.č člena, podobno kot v 36. členu glede 248. člena.

Veljavna 4. točka prvega odstavka 255.č člena, ki določa, da poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v primeru zaprtja računa, poroča stanje na računu ali vrednost

računa, neposredno pred zaprtjem računa, se zaradi uskladitve besedila slovenskega prevoda Direktive Sveta 107/2015/EU, spremeni. Spremenjena 4. točka prvega odstavka 255.č tako določa, da poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v primeru, da je bil račun zaprt med letom, poroča samo o zaprtju računa, in ne tudi o stanju na računu pred zaprtjem računa, kar je vsekakor ugodnejša za finančne institucije.

K 40. členu

Predlagano novo III. B poglavje ureja Pravila za poročanje in izmenjavo CbCR. Poglavje prenaša Direktivo Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja, kakor tudi večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o izmenjavi poročil po državah, ki je povzet v omenjeni direktivi. Prvi odstavek predlaganega novega 255 i člena določa opredelitev pojmov. Pojmi, ki so uporabljeni v tem poglavju zakona imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I priloge III Direktive 2016/X/EU. V drugem odstavku je določeno, da mora poročevalec predložiti CbCR za davčno leto poročanja, [najkasneje] v 12 mesecih od zadnjega dne davčnega leta poročanja mednarodne skupine podjetij, skladno z Direktivo 2016/x/EU in tem zakonom. Tretji odstavek nadalje določa, da se za poročevalca šteje krovno matično podjetje mednarodne skupine podjetij, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Podredno je v četrtem odstavku določeno, da se za poročevalca, pod pogoji in v skladu z oddelkom II priloge III Direktive 2016/x/EU šteje tudi oseba v sestavi ali nadomestno matično podjetje mednarodne skupine podjetij. Peti odstavek določa, da se za poročevalca ne šteje izvzeta mednarodna skupina podjetij, to je skupina kateri skupni konsolidirani prihodki so nižji od 750 000 000 EUR ali od zneska v lokalni valuti, ki je približno enakovreden temu znesku, če tako izhaja iz konsolidiranih računovodskih izkazov predhodnega leta mednarodne skupine podjetij. Iz splošnih določb zakona o davčnem postopku izhaja, da mora zavezanec dokumentacijo na podlagi katere je pripravil CbCR hraniti še deset let, po zaključku leta na katerega se nanaša. Dokumentacija se lahko vodi v elektronski obliki.

Predlagana nova 255 j. in 255.k člena določata vsebino in uporabo CbCR. 255 j člen določa, katere podatke vsebuje CbCR. CbCR je obrazec sestavljen iz treh razpredelnic, ki vsebuje naslednje podatke o mednarodni skupini podjetij: (i) agregatne podatke: prihodek, dobiček (izguba) pred plačilom davka na dobiček, plačan in obračunan davek od dohodkov, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček, število zaposlenih in vrednost opredmetenih sredstev razen denarja in denarnih ustreznikov po posamezni jurisdikciji, v kateri mednarodna skupina podjetij posluje, ter (ii) opredelitev posamezne osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij z navedbo davčne jurisdikcije in jurisdikcijo ustanovitve, če se razlikuje od davčne jurisdikcije ter vrsto glavnih poslovnih dejavnosti. 255.j člen v prvem odstavku določa za katere namene sme davčni organ uporabiti podatke pridobljene na podlagi CbCR. Pridobljene podatke se sme uporabiti le za analiziranje tveganja, povezanega z določanjem transfernih cen pri davčnem zavezancu, tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička, ekonomsko in statistično analizo. 255.j člen v drugem odstavku določa, da prilagoditev transferne cene s strani davčnega organa, izvedena na podlagi CbCR, za namene 16. člena zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ni dovoljena. Tretji odstavek pa pojasnjuje, da sme davčni organ podatke pridobljene iz CbCR uporabiti kot podlago za nadaljnje poizvedbe o poslih mednarodne skupine podjetij v zvezi z določanjem transfernih cen ali o drugih davčnih zadevah v postopku davčnega nadzora, na podlagi katerih se ustrezno obdavči dohodek oseb v sestavi.

K 41. členu

Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje na dan izplačila dohodka. Na dan izplačila dohodka mora plačnik davka predložiti tudi podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, tudi davčnemu zavezancu.

Plačnik davka mora po veljavni ureditvi davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka. Predlog, ki določa pet dnevni zamik rokov plačila, bo davčnim zavezancem omogočil lažje plačilo davkov in prispevkov.

S predlagano rešitvijo se poenostavljajo postopki pobiranja davkov, določa enotnejši rok za predložitev davčnih obračunov in plačilo po predloženih obračunih. Lažja uporaba predpisa zagotavlja tudi večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, vpliva na konkurenčnost in prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov.

Na drugi strani pa predlog davčnemu organu zagotavlja lažji in hitrejši nadzor in s tem učinkovitejše pobiranje davkov.

Dan za predložitev obračuna davčnega odtegljaja od dohodkov iz delovnega razmerja (REK-1), od plačil vajencem, dijakom in študentom za obvezno praktično delo (REK-1a), od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova obveznega socialnega zavarovanja (REK-1b), od dohodkov po ZDoh-2, ki niso dohodki iz delovnega razmerja (REK-2), za socialno varnost za delodajalce, ki niso plačniki davka (PNI PD), po 374. členu ZDavP-2 od plačil dohodkov rezidentov in nerezidentov po 70. členu ZDDPO-2 v povezavi z 260. členom ZDavP-2 (ODO-1) ostaja isti, torej na dan izplačila dohodka, plačati pa ga je treba v petih dneh od predložitve obračuna.

K 42. členu

Določi se, da mora plačnik davka davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa v petih dneh od izplačila dohodka.

K 43. členu

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se sedmi odstavek 328. člena črta.

K 44. členu

Predlagano črtanje veljavnega 341. člena ZDavP-2, ki določa, da osebe, ki so dolžne davčnemu organu dati podatke po določbah 10. podpoglavja I. poglavja, niso dolžne dati podatkov v zvezi z istim dohodkom v skladu s 337. členom ZDavP-2, narekuje razveljavitve 10. podpoglavja I. poglavja ZDavP-2 (členi od 343. do 351).

K 44. členu

Zaradi črtanja 10. podpoglavja I. poglavja zakona se črta tudi 341. člen, ki je odpravljal dolžnost dvojnega poročanja davčnemu organu v skladu s 337. členom zakona, za osebe, ki so že dajale podatke v skladu z navedenim podpoglavjem.

K 45. členu

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES, katere cilj je bil, da se zagotovi ustrezna zakonodaja EU, da v EU obstaja samo en veljavni standard za avtomatično izmenjavo podatkov, z namenom, da se preprečijo obveznosti dvojnega poročanja in tako prihranijo stroški za davčne uprave in finančne institucije, se razveljavijo členi od 343. do 351. Z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja, ki je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z Novelo ZDavP- 2I, je določeno razširjeno področje uporabe avtomatične izmenjave podatkov v EU, saj zajema vse vrste finančnih produktov v neposredni ali posredni lasti posameznikov ali subjektov, ki niso javni subjekti. Prav tako je zagotovljeno, da so v področje uporabe vključeni isti podatki, kot jih vsebujeta vzorčni sporazum med pristojnimi organi in enotni standard poročanja, ki ju je izdelala OECD.

Koristi ohranjanja hkratne veljavnosti obeh pravnih instrumentov bi bile minimalne, prav tako soobstoj obeh pravnih instrumentov z vsebinsko podobnim področjem uporabe ni v skladu z

načeli boljše zakonodaje ter v interesu jasnosti in pravne varnosti. Poleg tega bi ohranjanje hkratne veljavnosti obeh pravnih sistemov pomenilo, da bi imeli dva sklopa podobnih, vendar ne popolnoma usklajenih, sistemov pravil, postopkov in poročanja na področju dolžne skrbnosti v zvezi s strankami – oba v zvezi s poročanjem finančnih institucij pristojnim organom ter izmenjavo podatkov med samimi pristojnimi organi. Stroški takšne ureditve bi bili veliko večji od koristi razširjenega področja uporabe, ki ga prinaša direktiva o prihrankih. Razveljavitev Direktive 2003/48/ES učinkuje v vseh državah članicah od 1. januarja 2016.

Mednarodna uporaba svetovnega standarda in strog nadzor Svetovnega foruma za transparentnost in izmenjavo podatkov nad njegovim izvajanjem bo karseda zmanjšala vsa tveganja, povezana s temi preostalimi primeri.

Za zagotovitev nemotenega nadaljevanja avtomatičnega poročanja podatkov o finančnih računih je s predlogom določena razveljavitev členov od 343. do 351 ZDavP-2. Prav tako so s predlogom prehodne določbe določene obveznosti držav članic, nosilcev gospodarskih subjektov in plačilnih zastopnikov, ki se po uporablja še naprej.

K 46. členu

S predlogom se črta določba, na podlagi katere davčni organ za zavezance, ki plačujejo prispevke za socialno varnost od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč, ugotovi prispevke za socialno varnost. Predlog je povezan z novo ureditvijo v 353.a členu, s katero se uvaja predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost.

K 47. členu

S predlogom novega 353.a člena se uvaja nov institut - predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. Davčni organ bo sestavil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance prispevkov za socialno varnost, če bodo izpolnjeni zakonski pogoji.

S tem členom se bo za določene kategorije zavezancev za prispevke za socialno varnost, ki so sami zavarovanci po zakonih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje, in so dolžni sami obračunati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost, poenostavilo izpolnjevanje te obveznosti. Za navedene zavezance za plačilo prispevkov za socialno varnost, za katere davčni organ razpolaga s podatki za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost, bo davčni organ sestavil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. Te kategorije zavezancev so samozaposlene osebe, družbeniki, zavezanci, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic (obvezno zavarovani na drugi podlagi), obvezno zavarovani kmetje - nosilci in družinski člani, kmetje – prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ostali prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko zavarovanje in prostovoljno zavarovani za brezposelnost.

Določenim kategorijam zavezancev za prispevke za socialno varnost, ki morajo sami izračunati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost na podlagi prvega odstavka 352. člena tega zakona, se osnova za obračun prispevkov za socialno varnost med letom ne spreminja, saj se nanaša na primer na dobiček za preteklo leto ali pa je določen v pavšalu, ki se spreminja enkrat na koledarsko leto. Za te zavezance ima davčni organ potrebne podatke za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost in za pripravo predizpolnjenega davčnega obračuna. Spremembe osnov se nanašajo le na primere, ko ti zavezanci uveljavljajo določene pravice, ki jim gredo na podlagi teh prispevkov (npr. bolniški stalež, izraba pravic iz starševskega varstva), v primeru sprememb prijav in odjav v zavarovanje ali se odločijo za spremembo osnove. Število zavezancev za prispevke za socialno varnost je s takšnimi spremembami osnov na letni ravni razmeroma malo.

Kategorije zavezancev, ki bodo do navedene administrativne poenostavitve upravičeni, v skladu z drugim odstavkom tega člena določi minister, pristojen za finance, v podzakonskem aktu.

Za kategorije zavarovancev, ki bodo vključene v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije je od teh zavezancev v letu 2015 skoraj 85 % že uporabljalo eDavke. Od tistih, ki portala eDavki še niso dolžni uporabljati pa je večina takih, ki morajo elektronsko poslovati z državno upravo na drugih področjih, kot so na primer kmetje v zvezi z uveljavljanjem neposrednih plačil.

S petim odstavkom tega člena se določi izjema od petega odstavka 85.a člena tega zakona. Zaradi mesečne obveznosti predlaganja obračunov in določenega roka za predložitev obračuna iz prvega odstavka 353. člena tega zakona (do 15. dne v mesecu za pretekli mesec) je neizvedljivo določiti rok za vročanje prek eDavkov na podlagi petega odstavka 85.a člena tega zakona (če zavezanec dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka), zato se določi izjema od tega odstavka tako, da se šteje vročitev za opravljeno z dnem odložitve predizpolnjenega obračuna v portal eDavki. Navedena izjema je možna tudi iz razloga, da zavezancu od tega roka ne teče roki za uveljavitev pravice ali za izpolnitev kakršnekoli obveznosti, saj so le-te določene (in se tudi za te primere ne spreminjajo) s prvim in šestim odstavkom 352. členom ZDavP-2 in s prvim odstavkom 353. člena ZDavP-2.

V skladu s šestim odstavkom tega člena se od zavezancev, ki se bodo s predizpolnjenim obračunom strinjali, nadaljnja aktivnost v obliki oddajanja obračuna preko portala eDavki ne bo zahtevala. V tem primeru bo predizpolnjen obračun postal obračun prispevkov za socialno varnost, ki bo tudi izvršilni naslov v skladu z drugim odstavkom 145. členom ZDavP-2. Če pa so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni, so zavezanci dolžni predložiti obračun prispevkov za socialno varnost.

V skladu s sedmim odstavkom tega člena se jasno določi, da ima zavezanec še vedno dolžnost oddajanja obračunov prispevkov za socialno varnost v roku iz prvega odstavka 353. člena ZDavP-2. V tem roku morajo tudi predložiti obračun prispevkov za socialno varnost, če so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni.

K 48. členu

Po veljavni ureditvi mora plačnik davka davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa na dan izplačila dohodka. Predlog določa pet dnevni zamik roka plačila. Določi se, da mora plačnik davka davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa v petih dneh od izplačila dohodka.

S predlagano rešitvijo se poenostavljajo postopki pobiranja davkov, določa enotnejši rok za predložitev davčnih obračunov in plačilo po predloženih obračunih. Lažja uporaba predpisa zagotavlja tudi večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, vpliva na konkurenčnost in prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov.

Na drugi strani pa predlog davčnemu organu zagotavlja lažji in hitrejši nadzor in s tem učinkovitejše pobiranje davkov.

K 49. členu

Predlog razširja določitev prekrška v primeru vložitve davčne napovedi v nasprotju z zakonom ali če davčna napoved ni vložena na predpisan način oziroma v predpisanem roku še za primer,

če davčni zavezanec v nasprotju z zakonom ni vložil napoved za odmero dohodnine¹⁰ in če ni vložil napovedi za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložil v elektronski obliki.

Predlog ne določa novih obveznosti v zvezi s predložitvijo davčne napovedi, temveč samo določa, da je kršitev teh obveznosti določena kot prekršek. Če bo davčni zavezanec opustil dolžno ravnanje v zvezi z vložitvijo napovedi, bo sankcioniran z globo.

Predlaga se združitve 5. in 6. točke, ki kot prekršek določata dejanje, ki pomeni kršitev zakona v zvezi z uporabo zarubljenih premičnin, ki so v hrambi pri dolžniku in razpolaganje z zarubljenimi premičninami.

K 50. členu

Določi se nov prekršek, ki ga stori plačnik davka od dohodkov iz zaposlitve – fizična oseba, ki te dohodke izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je rezident Republike Slovenije in je dolžan izračunati davčni odtegljaj in predložiti obračun davčnega odtegljaja.

Nadalje se določi prekršek, če fizična oseba kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca.

K 51. členu

S spremembo 22. točke in črtanja 23. točke se ne določa novega prekrška, temveč se v izogib podvajanju pod eno, 22. točko, združujeta prekrška iz dosedanje 22. in 23. točke.

V novi 45. točki se določa prekršek za krovno matično podjetje, ki ne predloži poročila po državah na predpisan način in v predpisanih rokih.

Z novim četrtem odstavkom se določi prekršek za odgovorno osebo organa in odgovorno osebo organa samoupravne lokalne skupnosti, če v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen).«.

K 52. členu

Veljavni 398. člen določa globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena iz koristoljubnosti.

Predlog določa, da se za potrebe tega člena šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo davka, ki presega 5.000 eurov.

K 53. členu

¹⁰ ZDavP-2 v šestem odstavku 267. člena določa, da če davčnemu zavezancu rezidentu informativni izračun dohodnine ni bil vročen od 15. junija tekočega leta za preteklo leto, mora do 31. julija vložiti napoved za odmero dohodnine, s čimer izpodbija domnevo vročitve po prvem odstavku 85. člena ZDavP-2.

Določa se izjema od prekrška, če davčni zavezanec v dogovoru z davčnim organom v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora predloži davčni obračun in hkrati plača davek, ugotovljen v tem obračunu, skupaj z zamudnimi obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve obračuna.

K 54. členu

Zaradi sprememb Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 32/16; v nadaljnjem besedilu ZP-1J), ki začne veljati 6. novembra 2016, se črta 402.b člen. Veljavni 402.b člen določa, da se postopek o prekršku iz 398. člena ZDavP-2 ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

ZP-1 do uveljavitve ZP-1J določa, da se z zakonom, ki določa prekršek (v našem primeru: ZDavP-2), lahko predpiše za prekrške iz šestega odstavka 17. člena tega zakona tudi daljši rok za zastaranje postopka o prekršku, kakor je predpisan s tem zakonom, vendar ne daljši od treh let.

ZP-1J je sistemsko prenovil institut zastaranja pregona za prekršek. ZP-1J še vedno določa splošni dve letni relativni zastaralni rok za dopustnost postopka o prekršku, na novo pa določa dva posebna relativna zastaralna roka, in sicer:

1. tri leta od dneva storitve za prekrške s področja davkov, trošarin in carin, za katere je z zakonom predpisana globa v večkratniku davka, trošarine, carine, in
2. pet let od dneva storitve za najhujše prekrške iz področij, določenih v šestem odstavku 17. člena ZP-1, za katere je skladno s to določbo predpisana trikrat višja globa od splošnih maksimumov, določenih v drugem in tretjem odstavku 17. člena ZP-1.

V 398. členu ZDavP-2 je predpisana globa v skladu s šestim odstavkom 17. člena ZP-1, in sicer v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti. Upoštevajoč novelo ZP-1J v ZDavP-2 za te prekrške ni treba več urejati daljšega zastaralnega roka.

Upoštevajoč novelo ZP-1J, za prekrške iz 398. člena ZDavP-2, katerih narava je posebno huda, postopek za prekršek ni več dopusten, če preteče pet let od dneva, ko je bil prekršek storjen (tretji odstavek 42. člena ZP-1). Zastaranje pretrga vsako dejanje davčnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška, vključno z dejanjem, opravljenim za potrebe vložitve obdolžilnega predloga. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku (šesti odstavek 42. člena ZP-1).

K 55. členu

Zaradi razveljavitve 10. podpoglavja I. poglavja V. dela ZDavP-2 (členi od 343. do 351) se črtata 413. in 414. člen, ki sta urejala prehodno ureditve v zvezi s prenosljivimi dolžniškimi vrednostnimi papirji in definicijo dohodka od prihrankov iz 351. člena.

K 56. členu

Prehodna določba ureja obveznost pristojnega organa, da pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji sporoči podatke o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bila izdana ali spremenjena v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2016. S prehodno določbo je prav tako določeno, da se

sporočanje podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bili izdani ali spremenjeni v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2013, izvede pod pogojem, da so bili še vedno v veljavi 1. januarja 2014. Prehodna določba ureja tudi obveznost poročanja podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki so bila izdana ali spremenjena v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2016, in sicer se mora to sporočanje izvesti ne glede na to, ali so še veljavni ali ne.

K 57. členu

Prehodna določba določa, za katero davčno obdobje poročevalec mednarodne skupine podjetij prvič predloži CbCR. Prvi odstavek določa, da krovno matično podjetje iz tretjega odstavka 255 i. člena zakona prvič CbCR predloži za davčno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne s 1. januarjem 2016 ali po njem, drugi odstavek pa določa, da osebe v sestavi ali nadomestno matično podjetje iz četrtega odstavka 255. i člena zakona CbCR prvič predloži za davčno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne s 1. januarjem 2017 ali po njem.

Tretji odstavek je prehodna določba, ki določa daljši rok v zvezi s prvo izmenjavo CbCR. CbCR se prvič izmenja v 18 mesecih od zadnjega dne davčnega leta mednarodne skupine podjetij, ki se začne na 1. januarja 2016 ali pozneje.

K 58. členu

S prehodno določbo se določi, da ne glede na določbo 38. člena zakona mora pristojni davčni organ podatke o plačilih dohodka od prihrankov, opravljenih ali prejetih oziroma zagotovljenih v letu 2015, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom ZDavP-2, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 344. zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 5. oktobra 2016.

K 59. členu

S prehodno določbo se določi, da se ne glede na 43. in 65. člen tega zakona določba sedmega odstavka 328. člena zakona še naprej uporablja za koledarska leta pred letom 2017, v katerih je bil davek v drugi državi članici plačan, kar pomeni, da lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustreznih znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom.

K 60. členu

S prehodno določbo se določi, da se ne glede na 45. in 65. člen tega zakona določbe 350. in 351. člena zakona še naprej uporabljajo v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih v letu 2016 dosejajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo. Ti določbi se uporabljata do poteka roka za zastaranje pregona in poteka roka za zastaranje izvršitve sankcije.

K 61. členu

S prehodno določbo se določi, da se ne glede na 51. in 65. člen zakona 35. točka prvega odstavka 397. člena zakona, s katero je določen davčni prekršek plačilnega zastopnika še naprej uporablja za koledarska leta, za katera je bil ali je plačilni zastopnik dolžan davčnemu organu dostaviti predpisane podatke, na predpisan način oziroma v predpisanem

K 62. členu

S prehodno določbo se ureja način prenehanja veljavnosti Pravilnika o obliki in načinu dostave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, ki preneha veljati 5. oktobra 2016 in Pravilnika o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES.

K 63. členu

Določi se, da se institut – predizpolnjenega informativnega obračuna (novi 353.a člen zakona) začne uporabljati najkasneje 1. januarja 2018.

K 64. členu

Določi se začetek veljavnosti tega zakona. Zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen 38, 43., 44.,45. in 56.a člena zakona, ki začnejo veljati 1. januarja 2017.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 359 z dne 16. 12. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU) – z II. in III.A poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

48. člen

(odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašenih za pogrešane oziroma opravilno nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika, ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo, v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

55. člen

(predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun.

(2) Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz tretjega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek.

(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave, za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

(5) Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo iz prvega do četrtega odstavka tega člena niso izpolnjeni, s sklepom zavrne posebno prilogo iz drugega odstavka tega člena, predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka.

63. člen

(vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vložijo davčno napoved oziroma popravljen davčno napoved na podlagi samoprijave v primeru zamude roka za vložitev davčne napovedi oziroma če je v davčni napovedi navedel neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke.

(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;

- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi.

(3) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

84. člen (odločba, izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

(2) V primerih iz 129. in 130. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

87. člen (suspenzivni učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, če se pritožbi ne ugodí.

89. člen (obnova davčnega postopka)

(1) V obnovi postopka se za krajevno pristojen organ šteje organ, ki je izdal odločbo v postopku, ki se obnavlja.

(2) Če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe zavezancu za davek se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je bil zaradi napak v odločbi, izdani samodejno z uporabo informacijskega sistema, davek nepravilno odmerjen, začne obnovo postopka po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dokončnosti odločbe. Po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe se obnova iz tega razloga ne more več začeti.

(4) Ponovna uporaba pravnega sredstva iz prejšnjega odstavka ni več mogoča.

(5) V rokih iz drugega odstavka tega člena lahko predlaga obnovo postopka tudi zavezanec za davek.

(6) Če se pri davčnem nadzoru ugotovijo dejstva in dokazi, ki so pomembni za obdavčenje na podlagi obnove postopka oziroma v drugih postopkih, se ta dejstva posredujejo davčnemu organu. Šteje se, da je davčni organ izvedel za nova dejstva na dan sestave zapisnika.

(7) Zoper sklep o obnovi postopka pritožba ni dovoljena. Sklep se lahko izpodbija v pritožbi zoper odločbo.

92. člen (dan plačila davka)

Šteje se, da je davek plačan:

1. na dan, ko izvajalec plačilnega prometa izvrši nalog za plačilo davkov,
2. na dan sprejetja odločitve pristojnega organa o konverziji davka v kapitalsko naložbo, razen če je odločitev pozneje preklicana,
3. na dan, ko se davek poravna s preveč plačanim davkom v skladu s četrtem in šestim odstavkom 97. člena tega zakona, oziroma
4. na dan plačila davka pri davčnem organu.

95. člen (obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka oziroma na dan neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo kot bi bile uvozne dajatve.

97. člen (vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primeru iz 54. člena tega zakona, razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna, davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) (črtan)

(6) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, če ni z zakonom drugače določeno.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka in ko davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek plačal več, kot je njegova obveznost, se o vračilu oziroma zmanjšanem vračilu zavezanca za davek pisno obvesti najkasneje v 15 dneh od dneva vračila.

(8) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo druge denarne nedavčne obveznosti, ki jo izterjuje davčni organ, vrne preveč plačan davek, zmanjšan za znesek neplačane druge denarne nedavčne obveznosti in stroške postopka, ki jim je potekel rok plačila.

(9) Terjatev zavezanca za davek po tem členu ne more biti predmet razpolaganja v civilnih razmerjih niti predmet izvršbe.

98. člen (vračilo davka v posebnih primerih)

Če zakon o obdavčenju določa še druge primere, ko je davčni zavezanec oziroma druga oseba upravičen do vračila davka, se glede vračila oziroma vštevanja plačanega davka v naslednja vplačila smiselno uporabi 97. člen tega zakona.

102. člen (odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.

(3) Vlogo za odlog plačila oziroma obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(4) Davčni organ odloči o odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(5) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezance, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, se določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(7) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

104. člen (obračun obresti)

(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davkov ali neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka veljavni referenčni obrestni meri za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

119. člen (začasni sklep za zavarovanje)

(1) Z začasnim sklepom za zavarovanje lahko davčni organ:

1. naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 166. člena tega zakona;
2. dolžniku zavezanca za davek prepove izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec za davek do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu za davek ter zavezancu za davek prepove, sprejeti poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari ali
3. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolagati z njegovimi nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah, ter premičninami, pri čemer se smiselno upoštevata 177. člen in 178. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na surovine, polizdelke za predelavo in pogonsko gorivo.

(2) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi nepremičninami, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njem vsebovane prepovedi.

(3) Zaznamba iz drugega odstavka tega člena se izbriše iz zemljiške knjige na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu oziroma klirinško depotni družbi, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpišeta v predpisan register.

(5) Vpis iz četrtega odstavka tega člena se izbriše iz zadevnega registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(6) Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premičninami, davčni organ nemudoma vloži

zahtevo za vpis v register neposestnih zastavnih pravic. Upravljavec registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.

(7) Zaznamba iz prejšnjega odstavka se izbriše iz registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

135. člen
(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(2) Inšpektor lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se v primeru, če bi bil ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora začne, ko inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora poleg drugih sestavin v izreku vsebovati tudi:

1. obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;
2. vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;
3. opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

138. člen
(sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščenih oseb)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje.

(2) Uradna oseba na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora opozori zavezanca za davek, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil.

139. člen
(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Uradna oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

(2) Pred sestavo zapisnika mora uradna oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, zavezanca za davek pisno seznaniti z rezultatom davčnega inšpekcijskega nadzora, tako da ga opozori na dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčne učinke teh ugotovitev.

(3) (črtan)

140. člen
(zapisnik)

(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. V zapisniku se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 20 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(2) Zavezanec za davek lahko v pripombah k zapisniku iz prvega odstavka tega člena predlaga nova dejstva in dokaze, vendar mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb, če te vplivajo na višino davčne obveznosti. Nova dejstva in dokazi se upoštevajo le, če so obstajali pred izdajo zapisnika in jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti ter predložiti pred izdajo zapisnika. Glede vročanja in vlaganja pripomb k dodatnemu zapisniku se uporablja prvi odstavek tega člena.

151. člen
(sestavine izreka sklepa o izvršbi)

Izrek sklepa o izvršbi mora vsebovati:

1. osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež dolžnika;
2. davčno številko dolžnika;
3. izvršilni naslov z navedbo, kdaj je nastopila izvršljivost;
4. znesek davka in pripadajoče obresti;
5. sredstvo in predmet davčne izvršbe;
6. stroške davčne izvršbe;
7. osebno ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež delodajalca oziroma izplačevalca dohodkov, ponudnika plačilnih storitev v primeru, da so sredstva davčne izvršbe denarna sredstva dolžnika in dolžnikovega dolžnika v primeru drugih terjatev dolžnika;
8. državo rezidentstva, njegovo identifikacijsko številko ali rojstne podatke, če je dolžnik tujec.

157. člen
(pritožba zoper sklep o izvršbi)

(1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba.

(2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.

(3) Pritožba ne zadrži začete davčne izvršbe.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je dolžniku odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje sklepa.

(5) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova.

159. člen
(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka;
8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
10. oskrbnine in enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti;
11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;
12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14);
13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela;
14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije;
15. prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov;
16. prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide.

160. člen
(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke)

(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo.

(2) Na dolžnikove denarne prejeme se lahko poseže upošteva omejitve za tekoči mesec. Če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejeme za več preteklih mesecev, izvrševalec sklepa o izvršbi upošteva omejitve za vsak posamezen mesec.

180. člen
(vročitev sklepa o izvršbi na premočninah)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi dolžniku na kraju samem pred začetkom rubeža in od njega zahteva, da plača znesek, naveden v sklepu o izvršbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se rubež lahko opravi tudi, če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi v skladu s prejšnjim odstavkom, ker bi bil ogrožen namen davčne izvršbe. V tem primeru se sklep o izvršbi vroči dolžniku po opravljenem rubežu.

(3) Davčni organ je o opravljenem rubežu dolžan obvestiti dolžnika, če dolžnik pri njem ni bil navzoč.

186. člen
(hramba zarubljenih premočnin)

(1) Zarubljene premočnine se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljene premočnine lahko uporablja z dovoljenjem davčnega organa. O tem davčni organ izda sklep, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ v primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premočnine odtujil ali poškodoval, odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam, ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščenim osebam. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premočnin nosi dolžnik.

(3) Zarubljeno motorno ali priklopno vozilo se do prenehanja veljavnosti rubeža ne sme registrirati oziroma zanj podaljšati prometno dovoljenje brez dovoljenja davčnega organa. Davčni organ o dovoljenju odloči s sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi osebi, ki jo pooblasti davčni organ.

(6) Na zarubljenih premočninah, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljene.

188. člen
(pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premočninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premočnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, zastavna pravica na zadevni premočnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) Če se zarubi premočnina iz drugega odstavka tega člena, se sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom pošlje tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin.

(4) Organ, pristojen za vodenje registra iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premoženje vpisano, da jih vpišejo v evidence in listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premoženja.

(5) Če so dolžnikove premoženja že zarubljena pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premoženj s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika oziroma njegovega predstavnika, zastopnika ali pooblaščenca ter register neposrednih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj.

(6) Ne glede na druge predpise, so vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposrednih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj za davčni organ brezplačni.

(7) V primeru prodaje premoženj iz petega odstavka tega člena, se iz preostanka kupnine lahko poplača tudi dolžni davek, če je bil sklep o izvršbi za ta davek izdan pred prodajo.

(8) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposredna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

189. člen (prenehanje veljavnosti rubeža)

(1) Veljavnost rubeža preneha:

- ko se zarubljena premoženja proda v skladu s tem zakonom;
- če se prodaja zarubljenih premoženj ne opravi v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premoženjih;
- ko je bila dolžniku vročena odločba, s katero se ugotovi pritožbi iz 157. člena tega zakona;
- ko davčni organ prejme sodbo, s katero se ugotovi tožbi iz četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

(2) V primerih iz drugega odstavka 188. člena tega zakona veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz registra neposrednih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj.

192. člen (rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora uradna oseba napraviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter osebno ime osebe, ki je opravila cenitev;
2. osebno ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 184. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;
3. kraj in čas rubeža;
4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;
5. oznaka, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;
6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan v register neposrednih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj;
9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu z 211. in 212. členom tega zakona;
10. ugotovitev, da sta bila dolžnik in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;

11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpišejo uradna oseba, ki je opravila rubež, dolžnik in njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika – pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolžnik oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe – dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščenca uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

211. člen

(vročitev sklepa o izvršbi, vpis rubeža in prenehanja rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku in klirinško depotni družbi.

(2) Klirinško depotna družba na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri nematerializiranih vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev. Vpis vsebuje naslednje podatke:

- davčni organ, ki je izdal sklep,
- datum izdaje sklepa,
- prepoved razpolaganja.

(3) Veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

212. člen

(prodaja zarubljenih vrednostnih papirjev)

(1) Zarubljene vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

(2) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(3) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, na

podlagi naloga za prenos, ki ga izda davčni organ, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(4) Znesek, pridobljen s prodajo, se nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

243.a člen (opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloži zaprosilo za pomoč;
2. upravno sodelovanje pri obdavčevanju je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo za vročitev, vse to zaradi pravilne odmere davka;
3. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;
4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z drugimi državami članicami EU na področju upravnega sodelovanja in stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU;
5. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
6. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov o rezidentih drugih držav članic brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.

248. člen (avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve;
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih;
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku.

(2) Pristojni organ lahko pristojnemu organu druge države članice EU sporoči, v zvezi s katerimi vrstami dohodkov in premoženja ne želi prejemati podatkov.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice EU, v zvezi z davčnimi obdobji, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi pravil o dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II Direktive 2014/107/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov in davčno številko subjekta ter ime, naslov, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. firmo in matično številko poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, neposredno pred zaprtjem računa;
5. v primeru skrbniškega računa:

- skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripisejo na račun ali v zvezi z računom med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripíše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(4) Pošiljanje podatkov iz prejšnjega odstavka ima prednost pred pošiljanjem podatkov po drugi alineji prvega odstavka tega člena.

(5) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.

(6) Pristojni organ se lahko dogovori s pristojnim organom druge države članice EU o avtomatični izmenjavi podatkov za dodatne kategorije dohodkov in premoženja.

(7) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanašajo.

253.b člen

(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, na način, kot ga določi Evropska komisija:

- a) Evropsko komisijo obvešča o podatkih iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, s katerimi razpolaga in jih lahko s pristojnimi organi drugih držav članic EU izmenjuje avtomatično v skladu s tem zakonom, ter
- b) Evropski komisiji najmanj enkrat letno sporoča statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o vseh spremembah glede razpoložljivosti podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona ali glede obsega avtomatične izmenjave podatkov, če se ta spremeni zaradi dodatnih dogovorov z drugimi državami članicami EU ali na podlagi mednarodne pogodbe s tretjo državo.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o spremembah v zvezi s seznamom subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije oziroma kot izključene račune, če se ta spremeni zaradi spremembe statusa neporočevalske finančne institucije ali statusa računa kot izključenega računa.

255. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU in odvisnimi ali pridruženimi ozemlji iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, glede dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti je Finančna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni davčni organ mora podatke, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom tega zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem so bila plačila dohodka od prihrankov opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena.

(3) Če ta člen ne določa drugače, se za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom zakona uporabljajo 243. do 252. člen tega zakona, razen 250. člena tega zakona.

255.č člen
(informacije, ki se poročajo)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov, državo, katere rezident je (v nadaljnjem besedilu: država) davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov o dolžni skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, ter davčno številko subjekta in ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. ime in matično številko poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja ob koncu zadevnega koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, neposredno pred zaprtjem računa;
5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se v vsakem od primerov vplačajo ali pripisejo na račun med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripise na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificirala računov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

283. člen
(izračun in rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

325. člen
(izračun)

(1) Dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

(2) Dohodnina iz prvega odstavka tega člena se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove, oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor in identifikacijo zavezanca za davek.

(4) Dohodnino od obresti, dohodnino od dividend in dohodnino od dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa na dan izplačila dohodka.

(5) Če obresti, dividende ali dohodek iz oddajanja premoženja v najem izplača oseba, ki ni plačnik davka, ali v primerih iz devetega odstavka tega člena, dohodnino od obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(6) Dohodnino od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(7) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(8) Ne glede na prejšnje odstavke davčni organ, na podlagi napovedi zavezanca, ugotovi dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident od:

1. vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance;
2. dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:
 - ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka) in
 - so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

(9) Plačnik davka davčnega odtegljaja ne izračuna in odtegne, če ima dohodek iz finančnih instrumentov, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj:

1. vir izven Slovenije in je prejet v naravi ali je izven Slovenije neposredno reinvestiran ali
2. vir v Sloveniji in je prejet v naravi ter ga je izplačala oseba iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona drugi osebi iz drugega odstavka navedenega člena, ki se šteje za plačnika davka.

(10) Prejšnji odstavek ne vpliva na obveznost plačnika davka za avtomatično dajanje podatkov davčnemu organu po 9. podpoglavju I. poglavja petega dela tega zakona.

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) V primeru, ko dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Davčni zavezanec rezident lahko uveljavlja odbitek davka po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo, tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloží zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

341. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi z obrestmi davčnih zavezancev, ki so rezidenti v državi članici EU)

Osebe, ki so dolžne davčnemu organu dati podatke po določbah 10. podpoglavja I. poglavja tega dela zakona, niso dolžne dati podatkov v zvezi z istim dohodkom v skladu s 337. členom tega zakona.

10. podpoglavje
Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki
plačil obresti

1. Splošne določbe

343. člen
(vsebina tega podpoglavja)

To podpoglavje določa obveznost plačilnih zastopnikov, da davčnemu organu dajejo podatke o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki, vrsto, obseg podatkov in način njihovega zbiranja ter druge obveznosti, da bi se omogočila učinkovita obdavčitev teh dohodkov v državi članici EU, katere rezident je upravičeni lastnik.

344. člen
(plačilni zastopnik)

(1) Plačilni zastopnik po tem podpoglavju zakona je:

1. katera koli oseba, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje ali zagotavlja dohodek od prihrankov:
 - v neposredno korist upravičenega lastnika, ali
 - subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju;
2. kateri koli subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji in kateremu oseba, ki opravlja dejavnost ter je ustanovljena v državi članici EU, plača dohodek od prihrankov v korist upravičenega lastnika.

(2) Za osebo, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje dohodek iz prihrankov iz prvega odstavka tega člena, se štejejo tudi Republika Slovenija, Banka Slovenije in samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Predpisano ozemlje je ozemlje drugih držav članic EU in vsa odvisna ali pridružena ozemlja, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaka tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti), in jih objavi minister, pristojen za finance.

(4) Subjekt iz prvega odstavka tega člena je vsak subjekt, ki je ustanovljen v državi članici EU, razen če ni s tem zakonom drugače določeno, in ni:

1. pravna oseba,
2. subjekt, katerega dobiček je obdavčen po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,
3. kolektivni naložbeni podjem za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, priznan v skladu z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, UL L 375/1985, zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve, UL L 79/2005 (v nadaljnjem besedilu: priznani KNPVP).

(5) Za pravno osebo iz 1. točke četrtega odstavka tega člena se ne šteje:

1. v Finski: avoin yhtiö (Ay) in kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag in kommanditbolag;
2. v Švedski: handelsbolag (HB) in kommanditbolag (KB).

(6) Plačilni zastopnik mora vsak subjekt obravnavati, kot da je subjekt iz prvega odstavka tega člena, razen kadar mu ta subjekt predloži uradna dokazila o tem, da je subjekt iz 1., 2. in 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Subjekt, ki plačilnemu zastopniku ali nosilcu gospodarske dejavnosti predloži potrdilo o tem, da se obravnava kot KNPVP iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga je izdala država članica EU, v kateri je subjekt ustanovljen, se za namene tega podpoglavja obravnava kot KNPVP.

345. člen

(odločitev subjekta, da se obravnava kot KNPVP)

(1) Če se subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, želi obravnavati kot priznani KNPVP, mora pridobiti dovoljenje davčnega organa.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja se vloži pri davčnem organu.

(3) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. ime in naslov subjekta;
2. izjavo, da:
 - je subjekt ustanovljen v Republiki Sloveniji;
 - subjekt ni pravna oseba;
 - dobiček subjekta ni obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev;
 - subjekt ni priznani KNPVP, in
 - se je subjekt odločil za obravnavo kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;
3. podpisano izjavo osebe, ki vloži zahtevo, o tem, da so navedbe v zahtevi točne in popolne.

(4) Davčni organ izda subjektu dovoljenje, da se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP. To dovoljenje velja od datuma, navedenega na njem.

346. člen

(upravičeni lastnik)

(1) Upravičeni lastnik po tem podpoglavju zakona je fizična oseba, ki je rezident predpisanega ozemlja in prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno.

(2) Fizična oseba iz prvega odstavka tega člena se ne obravnava kot upravičeni lastnik, če plačilnemu zastopniku predloži dokazilo o tem, da plačila ni prejela ali si ga zagotovila v lastno korist, zato ker:

1. je plačilni zastopnik ali nosilec gospodarske dejavnosti;
2. deluje v imenu subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona;
3. deluje v imenu subjekta:
 - ki je pravna oseba,
 - katerega dobiček je obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,
 - ki je priznani KNPVP, ali
 - ki se obravnava kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;
4. deluje v imenu druge fizične osebe, v korist katere prejme ali zagotovi plačilo obresti.

(3) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu subjekta iz 2. točke drugega odstavka tega člena, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi naziv in naslov tega subjekta.

(4) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu druge fizične osebe, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi osebno ime in naslov prebivališča, ter davčno številko ali datum in kraj rojstva te druge fizične osebe. Fizična oseba, ki predloži dokazilo, te podatke pridobi v skladu s 349. členom tega zakona.

(5) Plačilni zastopnik, ki razpolaga s podatki o tem, da fizična oseba, ki je prejela plačilo dohodka iz prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, ni upravičeni lastnik obresti iz razloga iz 4. točke drugega odstavka tega člena, je dolžan storiti vse potrebno za ugotovitev identitete upravičenega lastnika. Če plačilni zastopnik ne more ugotoviti identitete upravičenega lastnika, je dolžan fizično osebo, ki prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, obravnavati kot upravičenega lastnika.

347. člen (dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,
2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,
3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, iz naslova obresti,
4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se všttevajo nagrade v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne všttevajo kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na 3. in 4. točko prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodka od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom 6. člena te direktive, investiral 15% ali

manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve, v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od 25%;
2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodka od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom 6. člena te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na sedmi in deveti odstavek tega člena, se, kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti, ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu s sedmim in devetim odstavkom tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;
2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali
3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Evropske unije.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodka, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbirne, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevati pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

348. člen

(potrdilo o davčnem rezidentstvu)

(1) Davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Republike Slovenije in dohodek od prihrankov prejme v državi članici EU, ki od tega dohodka pobira davčni odtegljaj, na zahtevo izda potrdilo o davčnem rezidentstvu za namene uveljavljanja izjem od davčnega odtegljaja v tej državi članici EU.

(2) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime in naslov prebivališča ter davčno številko upravičenega lastnika;
2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
3. številko računa upravičenega lastnika ali, če račun ne obstaja, podatke o vrednostnem papirju.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda v dveh mesecih od vložitve zahteve.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda za obdobje treh let, šteto od dneva izdaje potrdila.

2. Podatki, ki jih je potrebno pridobiti, preveriti
in dostaviti

349. člen
(identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika)

(1) Plačilni zastopnik, ki opravi plačilo dohodka od prihrankov fizični osebi, ali prejme oziroma zagotovi plačilo dohodka od prihrankov za fizično osebo, ter razpolaga s podatki, ki kažejo na to, da je fizična oseba upravičeni lastnik, mora ugotoviti identiteto in rezidentstvo upravičenega lastnika v skladu s tem poglavjem.

(2) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena pred 1. majem 2004, mora plačilni zastopnik ugotoviti identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri njegovo osebno ime, naslov in rezidentstvo z uporabo podatkov, ki so mu na razpolago, vključno s podatki, ki jih je pridobil po predpisih, ki urejajo preprečevanje pranja denarja.

(3) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali so bile opravljene transakcije brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotovi identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri:

1. osebno ime, naslov prebivališča in, če obstaja, davčno številko upravičenega lastnika, ki jo je dodelila država članica EU, katere rezident je, za davčne namene, in sicer v skladu s četrtem do šestim odstavkom tega člena; ter
2. rezidentstvo upravičenega lastnika, v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(4) Podatki iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se pridobijo in preverijo tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži svojo potno listino ali osebno izkaznico.

(5) Kadar naslov prebivališča na potni listini ali osebni izkaznici ni vpisan, se naslov pridobi in preveri tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži kateri koli drugi dokument, s katerim se dokazuje identiteta. Ta dokument vključuje tudi potrdilo o rezidentstvu za davčne namene.

(6) Kadar davčna številka na potni listini, osebni izkaznici ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se dokazuje identiteta, ki ga predloži upravičeni lastnik, ni vpisana, plačilni zastopnik namesto tega pridobi in preveri datum in kraj rojstva upravičenega lastnika na podlagi njegove potne listine ali osebne izkaznice.

(7) Rezidentstvo upravičenega lastnika se ugotovi na podlagi naslova njegovega prebivališča, preverjenega v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena plačilni zastopnik v primeru, kadar upravičeni lastnik izjavi, da je rezident države, ki ni članica EU, in predloži potno listino ali osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica EU, rezidentstvo ugotovi na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga je izdal pristojni organ države, katere rezident je fizična oseba. Kadar upravičeni lastnik ne predloži takega potrdila, se za državo rezidentstva šteje država članica EU, ki je izdala potno listino ali drug uradni osebni dokument.

(9) Upravičeni lastnik lahko predloži overjeno kopijo katerega koli dokumenta iz tega poglavja. Overjena kopija je kopija, overjena ali legalizirana na tak način, da bi bila lahko uporabna za namene dokazovanja v postopku pred sodiščem.

(10) Pristojni organ iz osmega odstavka tega člena je pristojni organ za namene mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali, kadar tega ni, drug organ, ki je pristojen za izdajanje potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

(11) Plačilni zastopniki pri izvajanju postopkov ugotavljanja identitete in rezidentstva iz tega člena kopirajo kateri koli dokument, s katerim se dokazuje identiteta, in kopije hranijo, kot je določeno v tem zakonu, razen če dokument hranijo v izvorniku.

350. člen

(podatki, ki jih plačilni zastopniki dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi v neposredno korist upravičenega lastnika, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
2. osebno ime, naslov prebivališča in država rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;
3. kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali transakcije, so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;
4. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen ali zagotovljen;
5. znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih upravičenemu lastniku, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(2) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
2. naziv in naslov subjekta (vključno z ozemljem, na katerem je ustanovljen); in
3. skupni znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih subjektu, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(3) Plačilni zastopnik iz 2. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke v zvezi z vsakim upravičenim lastnikom, kateremu dohodek pripada:

1. izjavo, da je plačilo dohodka od prihrankov prejel kot plačilni zastopnik;
2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
3. osebno ime, naslov prebivališča in državo rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;
4. kadar so bila pogodbeno razmerja med upravičenim lastnikom in plačilnim zastopnikom sklenjena, ali so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;
5. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen;
6. znesek in vrsto dohodka od prihrankov, ki ga je plačilni zastopnik prejel, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuto, v kateri je bil plačan.

(4) Plačilni zastopnik mora davčnemu organu do 28. februarja tekočega leta dostaviti vse podatke iz tega člena v zvezi s plačili dohodka od prihrankov, ki so bila opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena v preteklem letu, v obliki in na način, ki ju predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Za postopek nadzora nad dajanjem podatkov po tem poglavju zakona se smiselno uporabljajo VI. poglavje drugega dela tega zakona.

351. člen

(podatki o zneskih dohodka od prihrankov, ki se dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik mora določiti, v skladu s katero od točk tega odstavka dostavlja podatke o dohodku od prihrankov in kadar je dohodek od prihrankov vrste, ki je določena:

1. s 1. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov;
2. z 2. ali 4. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov ali celotni znesek prejemkov od prodaje, odkupa ali povračila;
3. s 3. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka ali celoten znesek razdelitve.

(2) Kadar je plačilni zastopnik dostavil podatke o dohodku od prihrankov po 1. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, ni potrebno nikakršno nadaljnje dajanje podatkov o istem dohodku po 2. točki prvega odstavka tega člena

353. člen

(rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma obračuna davčnih odtegljajev in rok za plačilo)

(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega odstavka 352. člena mora predložiti obračun prispevkov za socialno varnost in plačati prispevke za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz drugega in tretjega odstavka 352. člena mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu in plačati prispevke za socialno varnost v roku, kot je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost. V enakem roku mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu (zavarovancu) podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost, o odtegnjenih in plačanih prispevkih za socialno varnost ter druge podatke, ki vplivajo na višino prispevkov za socialno varnost.

(3) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz petega odstavka 352. člena tega zakona mora plačati prispevke za socialno varnost v rokih in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

374. člen

(predložitev obračuna davčnega odtegljaja in plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob izračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

(2) Plačnik davka mora predložiti davčni obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje v roku iz prejšnjega odstavka.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu.

394. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v nasprotju z zakonom ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi v roku, določenim s tem zakonom (četrti odstavek 61. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. člen, prvi do peti odstavek 326. člena in prvi odstavek 385. člena);
2. (črtana);
3. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v določenem roku ali na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
4. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
5. uporablja zarubljeno premoženje v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
6. razpolaga z zarubljenimi premoženji (prvi odstavek 187. člena).

395. člen

(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
3. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom (41. člen);
- 3.a na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (69. člen);
- 3.b (črtana);
4. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 352., 353. člen);
5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, tretji odstavek 297. člena, drugi odstavek 369. člena).

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek

321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
7. (črtana)
 8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
 9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);
 10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);
 11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);
 12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);
 13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);
 14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);
 - 14.a v nasprotju z zakonom oseba iz 31. člena tega zakona pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);
 15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);
 16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);
 17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);
 18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
 19. (črtana);
 20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
 21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
 22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
 23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (prvi odstavek 187. člena);
 24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);
 25. ne priglasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasi v predpisanem roku (peti odstavek 304. člena);
 26. (črtana);
 27. (črtana);
 28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);
 29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);
 30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);
 31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);
 32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada

- ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);
33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);
 34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);
 35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);
 36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);
 37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);
 38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);
 39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);
 40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);
 41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);
 42. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena);
 43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali pred izdajo vezanih knjig računov davčnemu organu ne posreduje podatkov o serijskih številkah vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena);
 44. davčnemu organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom (14.c člen).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

398. člen

(globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristljivosti, se z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov.

399. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo davčni obračun v skladu s 53., 54., 55. ali 57. členom tega zakona.

402.b člen

(zastaranje postopka o prekršku)

(1) Postopek o prekršku iz 398. člena tega zakona se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku ni mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

413. člen

(prehodne določbe v zvezi s prenosljivimi dolžniškimi vrednostnimi papirji)

(1) Do vključno 31. decembra 2010 se za dolžniške terjatve iz drugega odstavka 325. člena tega zakona ne štejejo prenosljivi dolžniški vrednostni papirji:

- ki so bili prvič izdani pred 1. marcem 2001 ali
- za katere je prvotne prospekte za izdajo pred tem datumom potrdil:
- pristojni organ po Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/34/ES o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji; ali
- odgovorni organ v državi, ki ni država članica EU.

(2) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala država ali z njo povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se celotna izdaja takšnih vrednostnih papirjev, ki obsega prvotno izdajo in vse nadaljnje izdaje, šteje za dolžniško terjatev.

(3) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala oseba, ki ni oseba iz drugega odstavka tega člena, na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se takšna nadaljnja izdaja šteje za dolžniško terjatev.

(4) Za povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se štejejo subjekti v članicah EU in mednarodni subjekti, ki jih objavi minister, pristojen za finance.

(5) Ta člen ne posega v kakršne koli obveznosti, ki bi jih države članice EU prevzele glede na mednarodne subjekte iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Za povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se šteje tudi subjekt, ki je ustanovljen v državi, ki ni država članica EU, in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. se nedvomno šteje za javni subjekt v skladu z nacionalnimi merili,
2. je netržni proizvajalec, ki upravlja in financira skupino dejavnosti, ki zagotavljajo predvsem netržno blago in storitve, namenjene za dobrobit skupnosti, in ki jih učinkovito nadzoruje osrednja državna uprava,
3. se redno in v večjem obsegu zadolžuje, in
4. država, v kateri je ustanovljen, lahko jamči, da ta subjekt ne bo uveljavljal predčasnega odkupa v primeru, kadar pogoji izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev vključujejo določbo, po kateri je subjekt dolžan investitorju zagotoviti nadomestilo za kakršen koli davek, odtegnjen od obresti v državi, v kateri je subjekt ustanovljen.

414. člen

(prehodna rešitev – definicija dohodka
od prihrankov iz 351. člena tega zakona)

Do vključno 31. decembra 2010 se v 4. točki prvega odstavka in v 1. točki osmega odstavka 347. člena tega zakona namesto »25%« uporabljata »40%«.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

Priloga: